

W I A D O M O Ś C I SIMP

BIULETYN SPOŁECZNO-TECHNICZNY
STOWARZYSZENIA INŻYNIERÓW MECHANIKÓW POLSKICH

Tom II

WARSZAWA • 10 KWIETNIA • 1935 ROKU

Nr. 4

Zeszyt niniejszy „Wiadomości SIMP” przynosi — z jednej strony — rzut oka na projektowaną, przyszłą działalność naszej organizacji, zaś z drugiej — dane o pracach jej grup fachowych w r. ub. Zrealizowanie w całości wytkniętego programu prac będzie możliwe tylko przy zjednoczonym wysiłku całego naszego grona, wobec czego wysuwamy na czoło hasło, rzucone w uchwale IX-go Walnego Zebrania SIMP:

„IX Walne Zebranie SIMP przyjmuje program działalności Stowarzyszenia, przedłożony przez Zarząd. Rozumiejąc, iż wykonanie tego programu możliwe będzie jedynie przy czynnej współpracy wszystkich członków SIMP, Walne Zebranie wzywa ich do najdalej idącego udzielania Zarządowi pomocy we wszystkich wypadkach, gdy się o nią zwróci.”

Niech więc ten apel wcieli się w czyn!

Program działalności SIMP*)

PROGRAM działalności naszej na okres najbliższy nakreślić możemy jedynie, mając przed oczami dalsze, na lata rozłożone jego perspektywy. Z konieczności muszą być one zgruba jedynie zarysowane, jako ogólne wskazanie kierunku, w jakim pójść winien wysiłek naszej organizacji, jako całości, i nas wszystkich, jako jej członków. W tej formie znalazł on swój wyraz w naszym statucie, tej podwalinie prawnej Stowarzyszenia, i tu możemy go tylko rozwinąć.

Wychodząc z naszej pięknej dewizy, którą zamknąć możnaby w paru zaledwie słowach: „Służba dla dobrobytu i bezpieczeństwa Rzeczypospolitej”, w dalszych paragrafach statutu określono cele i zadania naszej organizacji.

Zadania te wykonać — oto właściwy program naszej działalności na długi szereg lat, oto ów kierunek, w którym każdy czyn wykonany jest dobry.

Wśród zadań naszych na pierwszym miejscu postawiliśmy te, które i kiedyś, w chwili tworzenia naszej organizacji, przyświecały nam przed innymi: zapewnić inżynierom mechanikom powagę i wpływ na kształtowanie się życia technicznego - przemysłowego kraju.

Wysunęliśmy wówczas myśl oparcia się na nielicznej, lecz społecznie doskonale wyrobionej garści jednostek i przy niej trwalimy przez szereg lat, szerząc nasze hasła, zdobywając znaczny zasięg naszych wpływów w masach inżynierskich i ogólne poważanie.

Ten pierwszy okres życia naszej organizacji uważać możemy za zamknięty. Pozwolił on nam przygotować dla niej trwałe fundamenty moral-

ne, pozwolił dojrzeć i okrzepnąć naszej „idei simpowej”, zdolnej dziś porwać i zrzeszyć masy inżynierskie. Nadszedł czas, by pracę naszą rozwinąć szerzej, by istotnie oprzeć ją o te masy.

Rok ubiegły był przełomowy w tym względzie. Postanowiliśmy wypróbować siłę naszych hasel. Rzuciliśmy je między naszych Kolegów, dotychczas stojących zdala od nas. Podchwycyło je. Odnieśliśmy zwycięstwo, na które złożyły się lata naszej poprzedniej pracy.

Ruszyliśmy z miejsca szybkim krokiem, by zyskać jaknajwięcej terenu, nie bardzo nawet mając czas na jego dokładną rozbudowę organizacyjną. I tu oto przychodzimy do nakreślenia szczegółowego programu najbliższej działalności naszego Stowarzyszenia.

✱

Hasło wysunięte przez nas, w myśl uchwały VIII Zjazdu Inżynierów Mechaników Polskich — „Wszyscy Mechanicy do SIMP”, zostało dopiero w niewielkiej części urzeczywistnione. Zdołaliśmy dotychczas skupić w ramach naszej organizacji niewiele ponad pół tysiąca naszych Kolegów, a więc zaledwie czwartą część tego, do czego dążymy i czego oczekujemy. Zważmy jednak, iż rok ubiegły pozwolił przeszło trzykrotnie powiększyć nam nasze zastępy, i to głównie w drugiej jego połowie. Możemy liczyć, iż stosunkowy wzrost dalszy zdołamy utrzymać na dotychczasowym poziomie i że ilość naszych członków przed końcem bieżącego roku przekroczy tysiąc. Osiągnąć to — nie jest już tylko programem pracy przyszłego Zarządu, lecz w większej znacznie mierze programem Waszej pracy, Koledzy. I to podkreślić należy z całą mocą, iż tak długo, jak długo tylu inżynierów mechaników

*) Referat wygłoszony na IX Walnem Zebraniu SIMP przez Wiceprezesa SIMP, Inż. W. Moszyńskiego.

IX Zjazd Inż. Mechaników Polskich: 8–11 czerwca r. b. we Lwowie

jest jeszcze poza naszą organizacją, rozpowszechnianie wśród nich naszych haseł i zjednywanie ich dla naszego Stowarzyszenia jest obowiązkiem każdego członka SIMP.

Liczyby wyżej przytoczone nie obejmują członków juniorów, przewidzianych w zmienionym statucie, który dziś uchwalimy. Napływ ich powinien być znaczny. Tej nowej grupie naszych członków będziemy musieli poświęcić bardzo dużo uwagi.

*

Równocześnie ze zjednywaniem nowych członków podjęliśmy akcję tworzenia listy Inżynierów Mechaników Polskich, która znalazła pełny poklask VIII Z. I. M. P. Patrzyliśmy na nią, jako na działalność przygotowawczą, zbliżającą do nas ludzi nam obcych i ułatwiającą przystąpienie ich do naszego simpowego grona.

Za miesiąc zamknijemy pierwszy etap tej pracy i przystąpimy do opracowania i wydania drukiem pierwszej Listy Inżynierów Mechaników Polskich, która obejmie ponad tysiąc nazwisk. Nie jest to wiele, zaledwie około 2/5 rzeczywistej liczby inżynierów mechaników polskich, której — wstyd to przyznać — nikt zdaje się nie zna. Pracę tę prowadzić będziemy dalej, by za rok wydać drugą listę, znów po roku — третią, i t. d. ciągle je uzupełniając. Nie wątpimy, że ukazanie się pierwszej listy na otwarciu IX Zjazdu skłoni do nadesłania zgłoszeń tych wszystkich, którzy dotychczas tego jeszcze nie uczynili.

*

Z drugiej strony, jednocześnie ze zjednywaniem nowych członków, rozwinać musimy wytyczoną pracę organizacyjną zarówno wewnątrz naszego Stowarzyszenia, jak i na zewnątrz.

Musimy to sobie śmiało powiedzieć, iż w chwili obecnej, poza Zarządem i zaczątkiem Sekcji, Stowarzyszenie nasze nie jest jeszcze należycie zorganizowane. Sprawy tej nie rozwiąże samo tylko utworzenie oddziałów miejscowych i kół, z chwilą gdy zostanie zatwierdzony nasz nowy statut. Chodzi tu o stworzenie organizacji bezpośredniej powszechnej łączności wśród członków poprzez łączników, wybranych przez nich samych z pośród swego grona.

Mieliśmy możliwość stwierdzić najwyraźniej, że bez tej organizacji łączności praca stowarzyszeniowa jest bardzo utrudniona, gdyż samo tylko słowo pisane nie wystarcza i konieczny jest bezpośredni stosunek koleżeński, ażeby wciągnąć do żywszej pracy społecznej jednostki bardziej opieszale, których niestety wciąż jeszcze jest bardzo wiele.

W tym celu wypadnie w większych oddziałach utworzyć koła, a w większych kołach potworzyć grupy, nie większe niż kiluosobowe, na których czele staną ci, co będą łącznikami najbliższych swych kolegów z Zarządem Oddziału lub Koła. Nie wchodząc w szczegóły tego aparatu łączności, stwierdzić możemy, iż dzięki niemu, przy jednocześnie uwzględnieniu roli naszego biuletynu miesięcznego, zdołamy scementować luźną dziś jeszcze masę naszych członków i przekształcić ją w zwartą, sprężystą i karną organizację. W tych warunkach wydajność naszej pracy, zarówno we-

wnętrznej, jak i zewnętrznej, znakomicie się powiększy, a znaczenie i powaga organizacji wzrosną.

Wspomnieć jeszcze należy, iż w dziedzinie wewnętrznej pracy organizacyjnej wypadnie ostatecznie skryształizować ustrój wewnętrzny zarówno Zarządu Głównego, jak i Sekcji Stowarzyszenia. Chodzi o usprawnienie ich działalności, której zakres rozwija się jednocześnie ze wzrostem liczebnym naszego Stowarzyszenia. Zadaniu temu sprostać możemy jedynie przez wciągnięcie do pracy w naszym ściślejszym gronie znacznie większej ilości Kolegów, niż to ma miejsce obecnie. Musimy zmienić dotychczasową naszą taktykę w tym względzie; ponieważ nie wystarczy tu drobne okruchy pracy, gdyż z nich nic trwałego zbudować się nie da, ponieważ każdy z Kolegów, pracujących w Zarządzie, w komisjach funkcyjnych, czy też sekcjach i komisjach fachowych, poświęcić będzie zmuszony nieco większą ilość swego czasu, koniecznością będzie zapewnić mu to, iż pracy tej wymagać się będzie odeń przez niedługi okres czasu, nie większy niż dwa lata, lub czasem nawet rok tylko, poczem na jego miejsce przyjdzie inny kolega, by z energią i zapałem prowadzić dalej jego pracę.

*

Przechodząc obecnie do zewnętrznej pracy organizacyjnej, program jej nakreślić możemy tylko w liniach ogólnych, gdyż tam, gdzie chodzi o nawiązanie łączności i współpracy z innymi organizacjami, nie można jednostronnie tylko planować.

Wyliczmy więc sprawy, które niezawodnie w najbliższym już czasie będą musiały zostać, oby jak najpomysłniej, załatwione, lub które stale musimy mieć na uwadze. Należy oczekiwać, iż przystąpienie naszego Stowarzyszenia do Naczelnej Organizacji Inżynierów R. P., o której mowa w innym punkcie porządku dziennego, da nam możliwość rozwinąć skuteczną, czynną działalność w dziedzinie organizacji całości polskiego życia inżynierskiego.

Zdawna już wyczekiwane przez nas wyjaśnienie wzajemnego stosunku ze Stowarzyszeniem Inżynierów Wychowawców Wydziału Mechanicznego Politechniki Warszawskiej powinno, w wyniku ostatecznym, skupić w łonie naszego Stowarzyszenia wszystkich członków tej pokrewnej organizacji.

Otworzenie oddziałów SIMP wiąże się ze zbliżeniem do szeregu Stowarzyszeń Technicznych o charakterze ogólnym. Jako zupełnie dojrzałą, uważać możemy sprawę utworzenia oddziałów w Skarżysku, w Radomiu, w Starachowicach, w Ostrowcu, w Poznaniu i w Warszawie. Przywiązujemy dużą wagę do tego, aby, przez utworzenie tych oddziałów, nie osłabić, lecz raczej wzmocnić tętno życia stowarzyszeń ogólnotechnicznych w wymienionych miejscowościach.

Wspomnieć należy o stosunku SIMP do Stowarzyszenia Techników Polskich w Warszawie i jego poszczególnych kół, skupiających znaczne ilości mechaników, — czy to fachowych, jak Koła Mechaników, Odlewników i Ogrzewników, czy też koleżeńskich, jak Koła Techników Petersburskich, Kijowskich i t. d. Trudno jest dziś cokolwiek w tej sprawie przewidzieć; mu-

simy jednak mieć ją stale na uwadze, by w chwili stosownej podjąć właściwą współpracę.

Szczególnie baczna uwagę zwrócić musimy na stowarzyszenia fachowe, obejmujące dużą ilość inżynierów mechaników; są to: Związek Polskich Inżynierów Lotniczych, Stowarzyszenie Polskich Inżynierów Przemysłu Naftowego i Związek Polskich Inżynierów Kolejowych. Zbliżenie z nimi niezawodnie przybrać będzie musiało różne formy, których dziś niesposób przesądzać. Pewne formy współpracy fachowej nawiązać wypadnie i z innymi stowarzyszeniami o charakterze fachowym, ilekroć zainteresowania mechanika iść będą równolegle z zainteresowaniami danego zawodu.

Wspomnijmy jeszcze na zakończenie o konieczności nawiązania pewnego stosunku z Kołami Mechaników Studentów Politechniki Warszawskiej i Lwowskiej i być może z Kołem Studentów Polaków Politechniki Gdańskiej, ze względu na nową grupę naszych przyszłych członków juniorów.

Wreszcie omówić należy sprawę samodzielnej naszej sekcji, zawiązanej w końcu 1932 r. p. n. Towarzystwo Wojskowo-Techniczne. Pewne dążenia do usamodzielnienia się, które kiełkowały w łonie sekcji od pierwszej chwili jej utworzenia, które przejawiały się, lecz szybko przycichły przed rokiem, ostatnio znowu ożyły. Nie możemy tu, ze względu na brak miejsca, szczegółowo omawiać tej sprawy. Wystarczy przypomnieć, iż przed rokiem już Zarząd SIMP powziął uchwałę, że nie będzie stawiał Towarzystwu żadnych trudności w kierunku usamodzielnienia się prawnego, z całą gdy TWT uzna to za korzystne dla rozwoju swej działalności; jednakowoż SIMP dążyć będzie do tego, by TWT znalazło szeroką podstawę rozwoju w oparciu się o szereg stowarzyszeń technicznych o charakterze fachowym. Nieuwzględnienie tego warunku uważalibyśmy za wielki błąd. Nie przesądzać, jak ostatecznie sprawa ta się rozwiąże, wierzymy, iż inicjatorzy jej, mając jedynie dobro sprawy na widoku, uznają słuszność naszych argumentów. W każdym razie staje przed nami konieczność utworzenia w łonie SIMP nowej sekcji Wojskowo-Technicznej, któraby się stała jednym z tych filarów, na jakich powinno się oprzeć prawnie usamodzielnione Towarzystwo Wojskowo-Techniczne.

*

Przejdźmy obecnie do programu działalności naszego Stowarzyszenia w dziedzinie fachowej. Zauważmy, iż nie przewidujemy narazie tworzenia nowych sekcji fachowych, poza wspomnianą Sekcją Wojskowo-Techniczną, cały wysiłek zamierzamy natomiast poświęcić utrwaleniu podstaw organizacyjnych tych sekcji i nadaniu ich pracy należytego rozmachu. Spodziewamy się, iż najbliższy Zjazd, coraz lepiej rozwijająca się działalność odczytowa oraz zapoczątkowana szersza działalność wydawnicza przyczynią się waleń do tego, że sekcje nasze znajdą dostatecznie szeroką podstawę do wydajnej pracy.

a) Działalność odczytową zamierzamy nadal prowadzić i rozwijać według ustalonych już zasad, zarówno w stolicy, jak i w naszych Oddziałach, przy najściślejszej współpracy z ich Zarządami, oraz w ośrodkach, w których narazie Od-

ziałów jeszcze mieć nie będziemy, które jednak uznajemy za odpowiedni teren do naszej działalności.

b) Program konferencyjny technicznych, który, niestety, nie mógł być — mimo usilnych naszych staran — należycie rozwinięty w roku ubiegłym, pragniemy urzeczywistnić w roku przyszłym. W najbliższych dniach odbędzie się zdawna przygotowywana przez Sekcję Energetyczno-Konstrukcyjną konferencja motoryzacyjna, która będzie miała charakter konferencji zamkniętej.

Sekcja Metaloznawcza rozważa możliwość urządzenia w kwietniu konferencji, poświęconej sprawie normalizacji stopowych stali konstrukcyjnych. Wreszcie powstała inicjatywa urządzenia przez Sekcję Warsztatową konferencji poświęconej zagadnieniom narzędziowym. W związku z propozycją Grupy Producentów Narzędzi Polskiego Związku Przemysłowców Metalowych, konferencja ta zostałaby urządzona w Poznaniu w czasie Targów, na których zorganizowanoby pokaz narzędzi wyrobu krajowego.

Byłoby to wyrównaniem zaległości z roku ubiegłego, gdy w okresie jesiennym i zimowym poszczególne Sekcje urządziłyby, niezależnie od wymienionych, po jednej konferencji na tematy, które w tej chwili nie są jeszcze ustalone.

c) Niezależnie od konferencji, jesienią tego roku zamierzamy urządzić, staraniem Sekcji Warsztatowej i Metaloznawczej, kurs obróbki termicznej dla majstrów, połączony z pokazem. Kurs ten, projektowany w ubiegłej jesieni, mimo usilnych starań, nie mógł się odbyć dotychczas. W projekcie leży również urządzenie w końcu bieżącego roku kursu pasowań dla konstruktorów i kursu kontroli warsztatowej dla warsztatowców; oba te kursy składałyby się z cyklu wykładów, połączonych z koniecznymi ćwiczeniami praktycznymi.

d) Poza kursami, zamierzamy urządzić w najbliższym roku parę wycieczek do czołowych wytwórni krajowych. Urządzona ubiegłej jesieni czterodniowa wycieczka naukowo-techniczna do fabryk okręgu radomsko-kieleckiego dała wyniki bardzo zachęcające.

e) Na zakończenie tej strony naszej działalności wymienić musimy najbliższy IX Zjazd Inżynierów Mechaników Polskich. Staranne przygotowanie prac zjazdowych daje wszelkie rękojmie, iż wypadnie on dobrze i pozwoli nam nawiązać żywą łączność z szerokimi kołami naszych Kolegów, zamieszkających w południowo-wschodniej części kraju, w dwóch skupiskach: lwowskim i borysławskim, a zorganizowanych w Polskim Towarzystwie Politechnicznym we Lwowie i w Stowarzyszeniu Polskich Inżynierów Przemysłu Naftowego w Borysławiu.

Z początkiem okresu powakacyjnego przystąpić wypadnie do prac organizacyjnych X Zjazdu Inżynierów Mechaników Polskich. Przypadnie on w dziesięciolecie powstania naszego Stowarzyszenia, to też zamierzamy urządzić go bardziej uroczystie. Spodziewamy się, że do czasu jego odbycia, t. j. do końca wiosny 1936 r., uda się nam zakończyć większą część prac organizacyjnych i że na X Z. I. M. P. wystąpimy już jako silna i zwarta grupa, obejmująca przeważającą część in-

inżynierów mechaników polskich. Pragnęlibyśmy, by Zjazd ten odbył się w Warszawie i aby udział w nim wzięć mogły wszystkie grupy pokrewne, jak np. odlewnicy, którzy już parokrotnie urządzali z nami zjazdy wspólne, nałciarze, oraz grupy inżynierów samochodowych i lotniczych.

Uważamy, iż byłoby rzeczą bardzo pożądaną, by w związku z X-tym Z. I. M. P. można było rzucić już nie pokaz, ale dużą Wystawę z rzeźbą Maszynowego, oczywiście przy ścisłej współpracy z Polskim Związkiem Przemysłowców Metalowych.

Sądzymy, iż dziesięciolecie SIMP stwarza dostateczną podstawę do wystąpienia naszego z inicjatywą, obliczoną na dużą miarę. Spodziewamy się, że zasięg naszych wpływów i stosunków jest już ostatecznie duży, a do owego czasu niezawodnie nacznie się jeszcze rozszerzy, by dać rękojmię, że hasło przez nas rzucone znajdzie żywy odzwiek w całym naszym przemyśle maszynowym. Wierzymy, że wystawa ta, mimo trudów i kosztów, które pochłonie, sownie się opłaci, gdyż — będąc ięknym przeglądem naszych możliwości przemysłowych — obudzi wiarę we własne siły i da naszej przedsiębiorczości nowy potężny impuls.

*

Programu działalności wydawniczej omawiać tu nie będziemy, gdyż stanowi ona odrębny punkt porządku Zebrania.

Nie będziemy tu również szerzej omawiali spraw, które objąć możnaby wspólnym mianem spraw tano wych. Przystąpienie SIMP do Naczelnej Organizacji Inżynierów R. P. pozwoli nam zespolic naszą działalność w tej dziedzinie z działalnością wszystkich innych stowarzyszeń inżynierskich. am też, w łonie N. O. I., nakreślony zostanie wspólny program działalności, wynikający z wyznaczonej celów, o których była już mowa na innym miejscu. Pragniemy jednak podkreślić, iż zadaniom stanowym, a zwłaszcza ochronie praw

należnych inżynierom, zamierzamy poświęcić dużo uwagi.

Pozostają więc do omówienia już tylko sprawy życia koleżeńskieg o, któremu pragnęlibyśmy dać istotny wyraz przez tworzenie w łonie naszego Stowarzyszenia nowych kół koleżeńskich i przez zbliżenie do istniejących. Doceniamy należycie znaczenie tego czynnika zbliżenia koleżeńskieg o, pragniemy gorąco, aby zaczęło ono bić u nas żywym tętnem.

Istnieją w tym względzie rozległe i zupełnie niewyżytkane możliwości.

*

Zauważmy, iż jakkolwiek położenie na rynku pracy inżynierskiej uległo w ostatnich czasach znacznej poprawie, zawieramy otworzyć Biuro Informacyjne, którego głównym zadaniem byłoby udzielanie naszym Kolegom pomocy w zdobywaniu pracy.

Posiadanie własnego organu prasowego znakomicie ułatwi nam to zadanie, które podjąć zamierzamy w płaszczyźnie dobrze zrozumianej samopomocy koleżeńskieg o, traktowanej jako społeczny obowiązek. Świadomości wartości fachowej naszych kolegów, oddać możemy nie tylko im, lecz i drugiej stronie, ogromne usługi.

*

Oto naszkicowany program naszej działalności na okres najbliższy. Jest on niewątpliwie obszerny, może być jednak łatwo wykonany, jeżeli zdolamy zestrzelić w jedno nasze wysiłki, jeżeli się wśród nas znajdzie kilkudziesięciu nowych, którzy poświęcą część swego czasu i swych możliwości, i jeżeli paruset z pośród nas okaże im pomoc, chociażby w niewielkim zakresie.

Wykonanie tego programu, a tem samem stworzenie nowej, tem rozleglejszej i trwalszej podstawy dla dalszej działalności SIMP, od Was tylko, Koledzy, zależy!

Działalność wydawnicza SIMP^{*)}

STOWARZYSZENIE Inżynierów Mechaników Polskich, od pierwszych chwil swego istnienia, doceniało wagę i potrzebę rozwinięcia działalności wydawniczej. Miało przytem na myśli zarówno wydawnictwa czasopism, jak i literaturę książkową. Wyrazem troski o czasopiśmiennictwo stało się przejście przez SIMP od stycznia 1927 r., a więc już w pierwszym roku istnienia Stowarzyszenia, miesięcznika „Mechanik” i rozwinięcie tego wydawnictwa, jako pisma warsztatowo - technicznego, przeznaczanego dla inżynierów warsztatowców i techników warsztatowych. Ponieważ jednak pismo nie zaspokajało tylko potrzeby części — choć bardzo znacznej — inżynierów mechaników, przeto Stowarzyszenie starało się o zapewnienie organu i innym kolegom mechanikom przez wejście w układ z „Przeglądem Technicznym”, które to pismo było ukazywało się organem SIMP dla innych zawodów — poza

warsztatowcami. W związku z tem SIMP nabyło znaczną ilość udziałów tego pisma i weszło oficjalnie do jego kierownictwa. Rozproszenie jednak zagadnień interesujących inżyniera mechanika przez omawianie ich w dwóch odrębnych pismach oddawało nie wydawało się Zarządowi SIMP najlepszym rozwiązaniem zagadnienia prasowego na odcinku naszego zawodu, wynikało tylko z zachowania dawnych tradycji. Istniały tedy tendencje do skupienia tych zagadnień w jednym organie, organie własnym już naszego Stowarzyszenia. Lecz liczne trudności, przede wszystkim natury finansowej, hamowały poczynania w tym kierunku, pozostawiając je w sferze jeno projektów. Atoli z jednej strony wzrost liczebny i rozwój działalności naszego Stowarzyszenia, jaki nastąpił od roku zeszłego, a z drugiej strony decyzja co do zmiany kierunku „Przeglądu Technicznego” przez przekształcenie go na pismo bardziej ogólne, skłoniły nas pod koniec roku ubiegłego do podjęcia próby realizacji zdawna nurtującej nas myśli utworzenia pisma, ogarn

^{*)} Referat wygłoszony na IX Walnem Zebraniu SIMP zez Redaktora „Przeglądu Mechanicznego” Inż. Cz. Miłskiego.

niającego całokształt zagadnień, interesujących inżyniera mechanika. Wyrazem tego dążenia stało się pismo „Przegląd Mechaniczny”, którego wydawnictwo, jako organu SIMP, rozpoczęliśmy z początkiem roku bieżącego.

Charakter tego pisma i stawiane mu zadanie zostały ujęte w „Słowie Wstępnym”, rozpoczynającym pierwszy zeszyt „Przeglądu Mechanicznego”. Przypomnę je więc tylko pokrótce. Pismo traktujemy przede wszystkim jako jeden z ważniejszych intelektualnych środków postępu, którego szerzenie jest naszym głównym bodaj zadaniem statutowym. Stąd główne zadanie pisma sformułowaliśmy w słowach: „szerzenie wiadomości o nieustannym postępie nauk technicznych i wytwórczości — czyli ich zastosowań praktycznych — w objętych przez pismo dziedzinach.” A dziedzin tych jest tyle, ile mamy gałęzi pracy inżyniera mechanika. Stąd, nie mogąc wydawać narazie pisma o objętości większej niż 48 — 50 str. druku miesięcznie, musimy nadzwyczaj starannie gospodarować materiałem, ażeby wszystkie wspomniane dziedziny uwzględnić w sposób odpowiadający ich obszerności i doniosłości. Możemy też zapewnić Kolegów, że dołożymy wszelkich starań, ażeby postulat ten spełnić, idąc raczej w kierunku zwiększonego ujmowania zagadnień, nie zaś ich pomijania.

Rozwijając szczegółowiej ogólne nasze zadanie, powyżej sformułowane, będziemy się starali dać w naszym piśmie, we wszystkich jego działach, to, co stanowi nasz dorobek naukowo-badawczy i techniczny - przemysłowy, będziemy się starali nadto o danie odzwierciedlenia tego, co przynosi postęp techniki poza granicami naszego kraju, a o czym inżynier mechanik wiedzieć powinien. To zadanie uważamy również za bardzo ważne i dlatego rubrykę naszą: „Nowe idee i zdarzenia w świecie nauki i wytwórczości” traktujemy jako t. zw. „okno na świat”, gdzie znaleźć się winny wiadomości o pracach kongresów i konferencji, o nowościach z wystaw i konkursów i t. d.

Poza tem nadmieniam pragnę, że w programie naszym będziemy kładli nacisk na to wszystko, co może wzmocić i usprawnić naszą wytwórczość, więc materiał publikowany będziemy dobierać z uwzględnieniem jego użyteczności dla techniki i wytwórczości krajowej. Wśród wielu zagadnień, które będziemy mieli szczególnie na uwadze, wymienię zagadnienia związane z obroną kraju; zagadnienia obchodzące bliżej szkolnictwo techniczne będą również możliwie starannie oświetlane; niemniej będziemy się starali o informowanie czytelników o bieżących problemach przemysłowo-gospodarczych i społecznych.

Konkretyzując ściślej zakres pisma, zaznaczyć należy, że główne jego działy będą te, które odpowiadają głównym grupom zawodowym inżynierów mechaników. Są to: energetyka, konstrukcja, technologia metali i drzewa oraz metaloznawstwo. Te zaś dziedziny techniki spletają się z zagadnieniami odlewnictwa, spawalnictwa, lotnictwa, kolejnictwa, samochodnictwa i t. d. Oto dlaczego zakres pisma jest dość szeroki i zazębia się częściowo z wydawnictwami specjalnymi, poświęconymi wymienionym dopiero co dziedzinom, wkraczając w nie o tyle, o ile dotyczy to spraw energetyka, konstruktora, technologa.

Oto kanwa ogólna, jaką stanowi wszelki program działania na dłuższą metę. Jak na tej kanwie wykonamy poszczególne nasze zadania, — zobaczą Panowie, przejrzawszy szereg zeszytów pisma. Nie należy się przytem ograniczać do 1-go, czy paru pierwszych zeszytów, by wydawać sąd o całokształcie naszej pracy. Pewien jej obraz da dopiero rocznik, a conajmniej 1₂-rocznik. Zastrzeżenie to jest tembardziej potrzebne, że szeroki zakres wydawnictwa nie pozwala w jednym zeszycie objąć wszystkich dziedzin, jakie indywidualnie poszczególnego czytelnika interesują. Dlatego właśnie wydzielamy pewne rubryki specjalne, mogące dać materiał dla szerszego grona. Taką jest wspomniana już rubryka nowych idei i zdarzeń naukowych i przemysłowych. Taką jest również rubryka, powstała od N-ru 4 — „Z praktyki techniczno-przemysłowej”. Tu znajdują się wiadomości o użyteczności praktycznej, bezpośredniej, dla warsztatowca, dla ruchowca i t. d. Wiele materiałów publikowanych stanie się jakby zasobnikiem, z którego może po roku, lub po paru latach czerpać się będzie wskazówki i dane.

Materiał ogłaszany w naszym piśmie pochodzić będzie bądź z prac SIMP, dokonywanych z inicjatywy sekcji fachowych, z referatów ogłaszanych na zjazdach, konferencjach i zebraniach odczytowych, bądź pozyskiwanych z inicjatywy Redakcji. Nie będą więc to rozważania oderwane od życia, lecz prace blisko związane z aktualnymi potrzebami w zakresie techniki i wytwórczości. I jeśli czasem znajdą się w nich także uwagi natury teoretycznej, lub przytoczone będą wzory matematyczne, to nie będzie to li tylko czczem zajmowaniem drogiego miejsca na łamach pisma, lecz będzie służyło do wyjaśnienia myśli o znaczeniu realnem dla pracy inżyniera mechanika.

W najbliższej przyszłości ogłosimy naprzykład materiały opracowane w Sekcji Energetycznej naszego Stowarzyszenia, a dotyczące problemu motoryzacji kraju; również zamierzamy omówić rozwój szkolnictwa technicznego w rozmaitych krajach w latach ubiegłych; dalej zamieścimy cykl wygłoszonych odczytów SIMP o stalach narzędziowych, oraz cykl referatów o narzędziach, poruszymy zastosowania rozmaitych surowców energetycznych (gaz ziemny) i t. p.

Do pisma naszego dołączyło Stowarzyszenie swój biuletyn społeczno-techniczny p. n. „Wiadomości SIMP”; nadto Polski Komitet Energetyczny postanowił wydawać przy „Przeglądzie Mechanicznym” swe „Sprawozdania i Prace”, a Towarzystwo Wojskowo-Techniczne — swe „Wiadomości”. Działy te rozwiną szerzej odpowiednie punkty naszego programu ogólnego.

Tak się przedstawia nasze zadanie i projekty jego realizacji. Do współpracy na tem polu pozyskaliśmy licznych wybitnych fachowców, ludzi czynu, na członków Komitetu Redakcyjnego, a że nadto liczymy na życzliwe współdziałanie i pomoc szerokiego grona współpracowników i przyjaciół pisma, przeto wierzymy, że postawionemu nam zadaniu sprostamy ku zadowoleniu ogółu czytelniczego.

*

Tworząc organ inżynierski p. n. „Przegląd Mechaniczny”, Stowarzyszenie nasze zdawało sobie

odrazu sprawę z tego, jak ważne jest także dostarczanie wiadomości z zakresu techniki mniej wykwalifikowanym rzeszom, zatrudnionym w przemyśle. To też uważamy za nasze zadanie wznowić również jaknajprędzej wydawnictwo pod tradycyjnym tytułem „Mechanik”, któreby było pismem przeznaczonym dla szerszych kół rzemieślników - mechaników, majstrów i t. d. Będzie ono omawiało popularniej zagadnienia praktyki warsztatowej, siłownianej, ruchowej. Spodziewamy się, że już za parę miesięcy uda się nam może wydawnictwo to zrealizować.

*

Niemniej do programu wydawniczego SIMP wchodzi i troska o wydawnictwa książkowe. Myśl, rzucona już w roku 1927 przez ś. p. prof. Mierzejewskiego, by Stowarzyszenie założyło „Polską Macierz Techniczną” — placówkę wydawniczą, która by podjęła się publikacji serii książeczek, stanowiących biblioteczkę warsztatową lub nawet szerzej — biblioteczkę inżynierską.

ra - mechanika, — nie została przez nas zarzucona. Niejednokrotnie do niej powracaliśmy, i tylko brak dostatecznego grona osób, gotowych do współpracy, oraz brak funduszy stawał nam na przeszkodzie. Niemniej zarysowuje się już pewien program tej pracy oraz charakter projektowanych wydawnictw, a zarazem grono nasze tak rośnie, że możemy się spodziewać, iż podjęte na nowo wysiłki w tym kierunku dadzą się teraz wcielić w czyn. Pierwszą jaskółką będzie tu broszura, którą wydała Sekcja Energetyczna naszego Stowarzyszenia, o pomiarach przepływu przez zwięzki, opracowana przez inż. R. Dobrowolskiego.

Jak Panowie widzą, pole do pracy jest szerokie. Wykonanie naszych zamierzeń zależeć będzie w znacznej mierze także od współdziałania Kolegów na tem polu. I dlatego rzucamy tu nasze myśli, w przekonaniu, że nie trafią one na grunt obojętny, lecz przyniosą właściwy plon wzajemnej współpracy.

Sprawa Naczelnej Organizacji Inżynierskiej *)

SPRAWA zorganizowania polskiego życia techniczno - społecznego oddawać była wysuwana, jako zagadnienie niezwyklej wagi. Dotychczasowy stan rzeczy nie odpowiadał zupełnie istotnym potrzebom kraju i powadze, jaką świat techniczny powinien sobie zdobyć w naszym społeczeństwie. Istniejące stowarzyszenia techniczne, powstałe niezależnie od siebie i na różnych założeniach oparte, nie zdołały wytworzyć jednolitego typu organizacyjnego: widzimy więc tu pod względem stanowim organizacje czysto inżynierskie, mieszane i czysto nieinżynierskie; pod względem zawodowym — stowarzyszenia ogólnotechniczne, stowarzyszenia określonego zawodu o nastawieniu wyłącznie techniczno - naukowem, o charakterze wyłącznie stanowym i wreszcie stowarzyszenia, których działalność obejmuje obie te dziedziny pracy techniczno - społecznej. Ilość tych stowarzyszeń jest niezwykle duża, ilość zaś jednostek stowarzyszonych — niezwykle mała, na nasze nawet możliwości. Jedyne dotychczasowe ogniwem, wiążącym te stowarzyszenia, jest Związek Polskich Zrzeszeń Technicznych, niby cienka nitka, na którą nanizano najbardziej różnorodne i wzajemnie niezharmonizowane perełki.

Gdy Stowarzyszenie nasze, w zrozumieniu ważności zadań czekających polskiego inżyniera, założyło Towarzystwo Wojskowo - Techniczne, od początku wysunęło sprawę konieczności przeorganizowania naszego życia techniczno - społecznego w duchu wyłonienia mocnych organizacji ogólnopolskich według poszczególnych zawodów, których oddziały, znajdujące się w poszczególnych miejscowościach, związane organizacyjnie, tworzyłyby oddziały miejscowe jedynej ogólnopolskiej organizacji inżynierskiej.

*) Sprawozdanie z działalności SIMP na terenie Komitetu Organizacyjnego Naczelnej Organizacji Inżynierów Rzeczypospolitej Polskiej, wygłoszone na IX Walnem Zebraniu SIMP przez Inż. E. Oskę.

W oczekiwaniu właściwej chwili przystąpiliśmy do zorganizowania świata mechanicznego i w trakcie tej pracy postanowiliśmy przyłączyć się do grupy stowarzyszeń, które w czasie tym wystąpiły z inicjatywą zawiązania Naczelnej Organizacji Inżynierów Rzeczypospolitej Polskiej.

W zeszyte 2 „Wiadomości SIMP” z r. b. omówiliśmy nasz stosunek do Związku Polskich Zrzeszeń Technicznych i naszą rolę w początkach działalności Komitetu Organizacyjnego N. O. I. Rzeczy tych niema potrzeby tu powtarzać. Pragniemy natomiast powiadomić wszystkich naszych Kolegów o niektórych szczegółach organizacyjnych N. O. I., które zostały ostatecznie skryształizowane w uzgodnionym projekcie statutu.

1. W myśl tego projektu, członkami NOI mogą być jedynie inżynierskie Stowarzyszenia, reprezentujące poszczególne zawody techniczne. Nie mogą więc być członkami NOI stowarzyszenia, mające charakter ogólnotechniczny, lub stowarzyszenia mieszane, których statuty nie wymagają od swych członków posiadania dyplomu szkół akademickich. Nie chodzi tu, oczywiście, o te organizacje, których drobna odsetka członków, wybitnych przez swą działalność techniczną, nie posiada tych dyplomów.

2. Działalność NOI obejmuje jednocześnie dwie różne dziedziny: pracę techniczno - społeczną nad rozwojem gospodarstwa krajowego i nad zapewnieniem bezpieczeństwa Rzeczypospolitej, oraz pracę społeczną dla ochrony praw należnych inżynierom i czuwania nad przestrzeganiem etyki inżynierskiej. Obie te więc dziedziny powinny stać się terenem pracy stowarzyszeń, wchodzących w skład NOI, oczywiście w ramach reprezentowanego przez nie zawodu, w których też zachowują one pełną, dotychczasową samodzielność.

3. Poszczególne stowarzyszenia, należące do NOI, powinny w zasadzie obejmować wszystkich inżynierów danego zawodu, powinny być więc

organizacjami ogólnopolskimi, posiadającymi szereg oddziałów miejscowych. Oddziały poszczególnych stowarzyszeń, należących do NOI, znajdujące się w jednej i tej samej miejscowości, będą tworzyły łącznie oddziały miejscowe NOI. Tą drogą osiągnie się więc zupełne powiązanie wszystkich inżynierów polskich, zarówno w kierunku pionowym według poszczególnych zawodów, jak i w kierunku poziomym, według poszczególnych miejscowości. Ta forma ustrojowa, pokrywająca się z naszymi koncepcjami z przed przeszło 2 lat, nazwana została organizacją w kratkę.

To są 3 główne założenia, na których oparto NOI.

Ze szczegółów ustrojowych podać należy następujące:

a. Najwyższą władzą NOI jest Zjazd Delegatów, wybieranych przez poszczególne Stowarzyszenia, będące członkami NOI, w ilości po jednym na każdych 50 członków do nich należących, oraz przez poszczególne oddziały NOI, w ilości po jednym na każdych 100 osób, wchodzących w skład oddziału.

b. Organem kierującym pracami NOI jest Rada Główna NOI, w której skład wchodzi po dwóch członków Zarządu poszczególnych stowarzyszeń, należących do NOI. Stowarzyszenia liczące ponad 500 członków mogą wyznaczyć trzeciego, liczące ponad 1 000 członków — trzeciego i czwartego przedstawiciela do Rady Głównej. Tą drogą zostało zapewnione najściślejsze i najbardziej bezpośrednie zespolenie i zharmonizowanie prac zarządów poszczególnych stowarzyszeń z pracami Rady Głównej NOI i osiągnięto istotnie związanie

życia techniczno - społecznego kraju, zwłaszcza, że ta sama zasada ma być przeniesiona na ustrój oddziałów miejscowych NOI, dotychczas jeszcze jednak ściślej nie określony; ostateczne bowiem rozwiązanie tej sprawy pozostawiono Radzie Głównej NOI, która opracuje regulaminy oddziałów tej organizacji.

c. Charakter kolektywny ustroju władz utrzymany został nawet w odniesieniu do Komisji Rozjemczej, która utworzona zostanie z członków Sądów koleżeńskich, wyznaczonych po jednym przez poszczególne Stowarzyszenia, wchodzące w skład NOI. Tą drogą uniknie się wszelkiej dwutorowości i krzyżowań kompetencji między poszczególnymi organami władz stowarzyszeń, należących do NOI, oraz ich odpowiednikami w NOI, tworząc między nimi najkrótsze i najbardziej harmonijnie pomyślane wiązania.

Tak przedstawiają się główne zręby ustrojowe NOI.

Zasady powyższe oraz ostateczne brzmienie statutu zostało uzgodnione między wszystkimi uczestnikami Komitetu Organizacyjnego NOI, w którym reprezentowanych jest obecnie już sześć głównych zawodów inżynierskich: elektrycy, chemicy, mechanicy, drogowcy, kolejarze i architekci oraz ponad 3 000 inżynierów.

W związku z powyższym Zarząd stawia wniosek powzięcia następującej uchwały:

„IX Walne Zebranie SIMP upoważnia Zarząd Główny do zgłoszenia przystąpienia Stowarzyszenia Inżynierów Mechaników Polskich do Naczelnej Organizacji Inżynierów Rzeczypospolitej Polskiej w chwili, w której sam uzna to za stosowne”.

Sprawy z dziedziny Sekcji

Towarzystwo Wojskowo-Techniczne

T. W. T. liczy 444 członków rzeczywistych i wspierających.

W ubiegłym okresie istniało w T. W. T. 18 Komisji:

1. Komisja Żelaza i Koksu,
2. „ Aluminiowa,
3. „ Miedzi,
4. „ Stopów Miedzi,
5. „ Chemiczna,
6. „ Środków Obrony p/lotniczej i p/gazowej,
7. „ Materiałów Wybuchowych,
8. „ Dział i Broni Okopowej,
9. „ Broni Małokalibrowej,
10. „ Amunicyjnej,
11. „ Budowlana,
12. „ Biblioteczna,
13. „ Przygotowania Przemysłu,
14. „ Wydawnicza,
15. „ Techniczno-Morska,
16. „ Szkolenia,
17. „ Metodycznego Szkolenia,
18. „ Współpracy ze Stowarzyszeniami,

z których Komisja Biblioteczna została zlikwidowana.

Komisje odbyły 68 posiedzeń, na których wygłoszono i przedyskutowano 43 referaty. Materiały opracowane przez Komisję są przesyłane do odnośnych władz.

Zarząd odbył posiedzeń 9, Prezydium 13, Komisja Rewizyjna 4, Prezydium łącznie z przewodniczącymi Komisji — 3.

Zaproszone do współpracy z T. W. T. 10 organizacji o charakterze fachowym:

1. Polski Komitet Energetyczny,
2. Polskie Towarzystwo Chemiczne,
3. „ Fizyczne,
4. Stowarzyszenie Elektryków Polskich,
5. „ Hutników Polskich,
6. „ Członków Polskich Kongresów Drogowych,
7. „ Polskich Inżynierów Górniczych i Hutniczych,
8. „ Polskich Inż. Przem. Naftowego
9. Związek Polskich Inżynierów Kolejowych,
10. „ Stowarzyszeń Architektów Polskich

rozpoczęły efektywnie pracę przez przygotowanie referatów.

Na Kursach Ogólnopolskich - Informacyjnych, zorganizowanych w Warszawie, Krakowie, Lwowie, Katowicach, Starachowicach i Ostrowcu, liczba słuchaczy wynosiła 738 osób. Każdy z kursów obejmował 33 godziny wykładów.

Na podstawie decyzji p. II-go Wiceministra Spraw Wojskowych opracowano programy oraz plany finansowe i materiałowe, dotyczące uruchomienia szeregu Kursów dokształcających, wojskowo - przetwórczych.

Wydano w 1 000 egzemplarzy dzieło p. Prof. Płużańskiego p. t. „Zasady mobilizacji przemysłu na potrzeby obrony państwa”.

Wydano 8 zeszytów „Wiadomości T. W. T.”.

Zorganizowano pierwszy Oddział prowincjonalny T. W. T. w Hajdukach Wielkich.

● ● ●

Sekcja Warsztatowa

Sekcja utworzona została w roku 1933. Pierwsze prace Sekcji polegały na opracowaniu i ustaleniu programu działalności. W skład Sekcji wchodził: kol. Brzeziński, Cegliński, Janke, Grodecki, Gutowski, Mieczyski, Moszyński, Olszański, Ośka, Piotrowski, Radomski, Stulgiński, Wojciechowski. Przewodniczył Sekcji zastępczo kol. Mikulski.

Zostały wyłonione trzy komisje:

1. Ogólna (przewodniczący kol. Brzeziński).
2. Wydawnicza (przewodniczący kol. Grodecki).
3. Instrukcyj warsztatowych (przewodniczący kol. Wojciechowski).

Działalność rozpoczęto w komisjach 2 i 3, ześrodkowując ją narazie na programie projektowanych wydawnictw, biblioteczki warsztatowej oraz instrukcyj. W związku z powstałą w owym czasie możliwością uzyskania funduszu wydawniczego (z Funduszu Bezrob.) — przygotowywano pierwsze tomiki biblioteczki. Możliwości te zawiozły i z wiosną 1934 r. prace powyższe ustały.

W końcu października 1934 r. odbyło się na zaproszenie Zarządu SIMP zebranie szerszego grona warsztatowców, na którym to zebraniu ustalono zadania Sekcji Warsztatowej. Przyjęto mianowicie, że do zadań trwałych Sekcji należy: opieka nad działem warsztatowym w organie prasowym SIMP, organizowanie wieczorów odczytowo-dyskusyjnych, organizowanie Sekcji Warsztatowej zjazdów, organizowanie konferencji specjalnych; do zadań sporadycznych zaś: wydawnictwa nieokresowe, pokazy i wystawy, współpraca z PKN i INOK; do zadań ogólnych — wysuwanie zagadnień, wymagających rozwiązania, oświecenia i ustosunkowania się do nich w dziedzinie technicznej, gospodarczej i społecznej oraz rozwiązywanie tych zagadnień, wysuniętych przez Sekcję lub zgłaszanych zzewnątrz.

Schemat organizacyjny został ustalony, jak następuje: Sekcja dzieli się na dwie podsekcje: technologiczną i organizacyjną. W skład podsekcji technologicznej wchodziły referaty: narzędzi, obrabiarek, tłoczenia, obróbki termicznej, kuźnictwa, obróbki drzewa. Podsekcja organizacji obejmuje referaty: zarządzania, gospodarki materiałowej, gospodarki środkami produkcji, przygotowania, wytwarzania, inspekcji warsztatowej, kosztów własnych. Referaty współpracują z siedmiu działami, mianowicie: działem głównym (programowo-organizacyjnym), postępu warsztatowego, krzewienia kultury warsztatowej, normalizacji warsztatowej, szkolnictwa warsztatowego, słownictwa i wydawnictw warsztatowych.

Współpracę swoją, w myśl powyższego schematu organizacyjnego, przyrzekli następujący koledzy:

W Zarządzie Sekcji:			
Przewodniczący Sekcji	.	.	kol. Mieczyski
" Podsekcji Technologicznej	.	.	" Olszański
" Podsekcji Organizacyjnej	.	.	" Gutowski
" Działów	.	.	" Brzeziński
Sekretariat Sekcji Warsztatowej	.	.	" Jałowiecki

W referatach:			
Narzędzi	.	.	kol. J. Babiński
Obrabiarek	.	.	" J. Relwicz
Tłoczenia	.	.	" W. Skuba
Obróbki termicznej	.	.	" P. Kosieradzki
" kuźniczej	.	.	" B. Dziugieł
" drzewa	.	.	" —
Zarządzania zakł.	.	.	" M. Gutowski
Gospodarki materiałowej	.	.	" M. Borkowski
" środkami produkcji	.	.	" M. Borkowski
Przygotowania wytwarzania	.	.	" W. Daniszewski
Wytwarzania	.	.	" W. Daniszewski
Inspekcji warsztatowej	.	.	" L. Hauze
Kosztów własnych	.	.	" S. Guzicki

W działach:			
Głównym — programów organizacyjnych	.	.	kol. S. Brzeziński
Postępu warsztatowego	.	.	" R. Przybyłowski
Krzewienia kultury warsztatowej	.	.	" M. Mieczyski
Szkolnictwa zawodowego	.	.	" L. Uzarowicz
Normalizacji warsztatowej	.	.	" Z. Wojciechowski
Słownictwa warsztatowego	.	.	" C. Olszański
Wydawnictw warsztatowych	.	.	" J. Grodecki

Na posiedzeniu Zarządu Sekcji z dn. 14/XI 1934 roku ustalono, iż realizacja powyższego programu w roku 1934/35 polegać będzie na: przygotowaniu Sekcji na doroczny IX Zjazd I.M.P., organizowaniu odczytów tygodniowych, przygotowaniu jednodniowej konferencji, poświęconej obróbce termicznej, zorganizowaniu kursu obróbki termicznej dla majstrów i opiece nad działem warsztatowym w organie SIMP. Poza tym zdecydowano w początkowym okresie działalności Sekcji nie wyodrębniać poszczególnych referatów i działów i zapraszać kolegów referentów do współpracy z Zarządem w miarę rozwoju prac przy realizacji programu.

W celu przygotowania referatów na IX Zjazd I.M.P. pod hasłem aktualnych zagadnień, związanych z postępowaniem techniki wytwarzania i racjonalną organizacją produkcji, Sekcja Warsztatowa zwróciła się do kierowników większych zakładów przemysłowych oraz członków SIMP z prośbą o wskazanie tematów, które, w myśl powyższego hasła, zasługują na uwzględnienie w programie referatów zjazdowych. Pism takich wysłano 65; odpowiedzi otrzymano 12. Z nadesłanych tematów wybrano 18 i rozesłano do prelegentów zaproszenia.

Na tygodniowych zebraniach odczytowo-dyskusyjnych zostały wygłoszone w drugim półroczu 1934 r. następujące referaty z dziedziny techniki warsztatowej:

1. 2/X 1934 inż. J. Babiński: Gospodarka narzędziowa.
2. 16/X 1934 inż. W. Moszyński: Stan obecny zagadnienia ujednolajnienia tolerancji i pasowań (na tle międzynarodowej konferencji normalizacyjnej w Sztokholmie — wrzesień 1934 r.).
3. 16/X 1934 inż. A. Stulgiński: Wrażenia i spostrzeżenia z wycieczki do fabryk Johanssona w Eskilstunie i SKF w Göteborgu.
4. 27/XI 1934 dyr. W. Adamiecki: Organizacja

cja służby bezpieczeństwa pracy w przemyśle i jego gospodarcze znaczenie.

Zebrań Zarządu Sekcji od chwili jej ukonstytuowania się w rozszerzonym składzie, t. j. od 24/X 1934 r. do 31/XII 1934 r., odbyło się trzy.

● ● ●

Sekcja Energetyczno-Konstrukcyjna

Działalność Sekcji w r. ub. dzieli się na 2 okresy: 1) semestr wiosenny i 2) semestr jesienny.

W okresie pierwszym Sekcja, w składzie szczuplejszym, zorganizowała Konferencję poświęconą zagadnieniom wyzyskania torfu, jako paliwa. Na kilku zebraniach, zapoczątkowanych jeszcze w r. 1933, ustalono program Konferencji oraz listę osób zaproszonych. W organizacji Konferencji współpracowano z PKEn, który równocześnie przygotowywał zebranie na pokrewny temat, lecz ujęty szerzej, jako zagadnienie zastępczego surowca energetycznego. Sekcja zaś objęła sprawy techniki wydobywania i zużytkowania torfu do opalania kotłów parowych.

Konferencja torfowa SIMP odbyła się dn. 3 marca 1934 r. przy udziale ok. 30 osób, w tem przedstawiciele kół lwowskich, Śląska, zagł. dąbrowskiego i in., reprezentujących Stow. Dozoru Kotłów, niektóre wytwórnie kotłów oraz uczelnie wyższe i środowiska inżynierskie.

Wygłoszono 3 referaty, wydrukowane równocześnie w pewnym streszczeniu w zeszycie specjalnym „Przeglądu Technicznego” (Nr. 4), mianowicie:

1. Prof. St. Turczyński. O mechanizacji eksploatacji torfowisk.
2. Dr. J. Dubois. Koksowanie torfu i wyzyskanie produktów ubocznych.
3. J. Knechowicz. Paleniska torfowe.

W wyniku wymiany zdań po wysłuchaniu referatów powzięto odp. uchwały, zwracające uwagę na techniczną możliwość zastosowania torfu jako paliwa zastępczego oraz na konieczność przystąpienia w Polsce do prac nad wprowadzaniem tego paliwa tam, gdzie zasoby torfu i potrzeby elektryfikacji na to pozwalają. W szczególności wypowiedziano się za budową instalacji elektrownianej z przeróbką chemiczną torfu, jako zakładu pozwalającego na bliższe przestudjowanie zagadnień zużytkowania torfu, w Polsce zupełnie nie badanych w skali przemysłowej. Zarazem zwrócono uwagę na konieczność podjęcia prób opalania parowozów torfem, ażeby przygotować się na wypadek konieczności zastosowania tego paliwa w kolejnictwie.

Inne projektowane przez Sekcję Konferencje (motoryzacyjną i turbinową) odłożono, ze względu na przystąpienie do organizacji Zjazdu IMP.

W okresie tym przewodniczył Sekcji inż. Cz. Mikulski, sekretarzem był inż. M. Weinreb.

W drugim okresie prac, jesienią r. ub., przystąpiono do rozszerzenia zarówno składu osobowego Sekcji, jak i jej programu. Zaproszono do pracy w Sekcji 22 osób. Przewodnictwo spoczywało nadal w ręku inż. Cz. Mikulskiego, sekretariat — w ręku inż. M. Thugutta.

9 listopada odbyło się plenarne posiedzenie rozszerzonej Sekcji, na którym przyjęto zaproponowany przez jej prezydium program prac oraz omówiono konkretne zagadnienia, należące do poszczególnych punktów programu (praca nad przygotowaniem dorocznego Zjazdu, organizacja konferencji motoryzacyjnej i turbinowej, słownictwo w zakresie turbin parowych, normy odbioru parowych silników tłokowych, wydawnictwa) jak również kooptowano dalszych członków Sekcji.

Prezydium Sekcji nawiązało kontakt listowny z szeregiem członków zamiejscowych, zapowiadający dalszy rozwój prac Sekcji na terenach regionalnych ośrodków przemysłowych.

Powzięte uchwały zaczęto realizować. Przedstawiciele Sekcji weszli do Komitetu Organizacyjnego „Przeglądu Mechanicznego”, starali się o referaty zjazdowe, przystąpili do druku broszury p. t. „Przepływ gazów i par przez znormalizowane dysze i kryzy”, opracowanej przez p. inż. R. Dobrowolskiego. Wyłoniona przez Sekcję Komisja przedyskutowała projekt norm odbiorczych maszyn parowych i zgłosiła liczne doń poprawki, przesłane następnie do PKN. Inna Komisja zajęła się przygotowaniem Konferencji motoryzacyjnej, wespół z Komisją Zjazdów i Konferencji; w związku z tem odbył się szereg zebrań i przygotowania do Konferencji ku końcowi roku sprawozdawczego zakończono.

W zakresie działalności odczytowej Sekcja przygotowała 1 odczyt w okresie wiosennym (Inż. A. Wiciński: Doładowanie dynamiczne silników Diesela syst. „WIBU”) oraz 4 odczyty w okresie jesiennym (Inż. A. Wiciński: Doświadczenia nad spalaniem w silniku Diesela; Inż. S. Dakura: Wągony motorowe; Inż. J. Dziewoński: Postępy w budowie silników lotniczych w Ameryce; Inż. H. Herbach: Udział sił wodnych w gospodarce energetycznej kraju).

Skład osobowy Sekcji był następujący: Inż. Cz. Mikulski — przewodniczący; członkowie: Prof. Dr. W. Borowicz, Inż. St. Borkowski, Prof. Dr. W. Chrzanowski, Inż. Z. Ficki, Prof. E. Hauswald, Inż. H. Krakowiak, Dr. Inż. A. Kręglewski, Inż. J. Kunstetter, Inż. Z. Klębowski, Prof. St. Łukasiewicz, Inż. J. Obrąpalski, Prof. Dr. B. Stefanowski, Prof. W. Suchowiak, Prof. K. Taylor, Inż. M. Thugutt, Prof. B. Tołłoczko, Inż. A. Uklański, Inż. M. Weinreb, Inż. J. Wójcicki, Inż. A. Wiciński, Prof. Dr. R. Witkiewicz.

● ● ●

Sekcja Metaloznawcza

Sekcja ukonstytuowała się dn. 23.X.1934 r. w następującym składzie tymczasowym:

1. Inż. Krauze (przewodniczący), 2. Inż. Kamiński, 3. Inż. Orzechowski, 4. Inż. Pełczyński (sekretarz), 5. kpt. Robowski, 6. Inż. Walczyńska, 7. Inż. Weinreb, 8. Inż. Wójcik.

W okresie sprawozdawczym (t. j. od 23.X. do 31.XII.) Sekcja odbyła 3 posiedzenia.

Prace sekcji szły w pierwszym rzędzie w kierunku:

- a) przygotowania Sekcji Metaloznawczej na Zjazd IMP na wiosnę 1935 r.;

b) przygotowania referatów na wieczory dyskusyjne po 1-ym w każdym miesiącu.

W zakresie pierwszej sprawy Sekcja przygotowała program tematów, pożądanym do oświetlenia w referatach zjazdowych. Tematy te, w liczbie 21, zostały ujęte w 6 grup, z tem wyliczeniem, że część tematów z braku referentów odpadnie, a pozostałe wypełnią 3 posiedzenia 3—4-godzinne, przewidziane dla Sekcji Metaloznawczej. Ponadto przewidziano 1—2 tematy generalne na plenum Zjazdu. O wygłoszenie tych wszystkich tematów zwrócono się do 30 osób i instytucji.

Wieczorów dyskusyjnych na tematy metaloznawcze przygotowano w omawianym okresie 6, zaproponowano dalszych 8.

Tematami wieczorów dyskusyjnych były następujące zagadnienia:

1. dn. 9.IX.34 — Wady w prętach mosiężnych na tle wyrobu fabryk krajowych i zagranicznych. Referent Inż. A. Wójcik C. L. P. W. U.
2. dn. 23.IX.34 — Stale narzędziowe z punktu widzenia konsumenta. Referent Inż. St. Orzechowski, C. L. P. W. U.
3. dn. 13.XI.34 — Nowe prądy w zakresie cementacji żelaza węglem. Referent Prof. I. Feszczenko-Czopiński.
4. dn. 4.XII.34 — Wpływ metod produkcyjnych na jakość stali narzędziowych. Referent Inż. A. Aścik — Starachowice.
5. dn. 11.XII.34 — Wpływ wymiarów na strukturę stali szybkołających. Referent Dr. Z. Jasiewicz — Huta Batory.
6. dn. 18.XII.34 — Stale narzędziowe hut Baildon i kontrola ich produkcji. Referent Inż. T. Malikiewicz.

Ponadto w okresie od 1 stycznia r. b.:

7. dn. 4.II.35 — O mechanizmie dyfuzji w żelazie stałym węgla i innych pierwiastków. Referent Prof. I. Feszczenko-Czopiński.
8. dn. 4.II.35 — O wyczerpywaniu się proszków w czasie cementacji żelaza węglem. Referent Inż. Kwiatkowski — Skarżysko.
9. dn. 11.II.35 — O żelazie „Armco”. Referent kpt. Inż. Robowski.

Wieczory dyskusyjne na tematy metaloznawcze cieszyły się dużą frekwencją i wzbudziły ogólne zainteresowanie.

W dalszej kolejności prac Sekcja projektuje zorganizowanie 3 konferencji na tematy aktualne z dziedziny metaloznawstwa oraz zgłosiła gotowość do współpracy z Sekcją Warsztatową w zorganizowaniu Kursu dokształcającego w zakresie obróbki cieplnej.

Wreszcie Sekcja podjęła się czynnej współpracy przy redagowaniu działu metaloznawczego w „Przeglądzie Mechanicznym”.

• • •

Sekcja Spawalnicza

Sekcja Inżynierów Spawaczy zorganizowana została w dniu 14 marca r. ub. w myśl życzeń, wysuniętych w tym względzie przez Zjazd Inż. Mech. w r. 1933. Komitet organizacyjny Sekcji, wychodząc z założenia, że inżynierowie zajmujący się spawaniem rekrutują się nie tylko z pośród mechaników, ale również i z pośród techników innych specjalności, nadał Sekcji szersze ramy organizacyjne, tworząc Sekcję samodzielną, której Statut tymczasowy pokrywał się w całości z statutem SIMP.

Ponieważ trudno było powiedzieć, jak rozwinie się działalność nowoutworzonej organizacji, Komitet Organizacyjny objął funkcje tymczasowego Zarządu, wybór zaś pierwszego Zarządu Sekcji i normalne jej funkcjonowanie miało się rozpocząć z początkiem roku 1935.

Do tymczasowego Zarządu weszli pp.: dyr. Z. Rytel, jako przewodniczący, oraz koledzy Z. Dobrowolski, S. Jabłoński, T. Maliszewski i M. Skarbiński.

W okresie sprawozdawczym Zarząd Sekcji odbył 5 posiedzeń. Sekcja zorganizowała 2 odczyty, wygłoszone przez kol. Dobrowolskiego, poza tem wzięła udział w zorganizowaniu Sekcji Spawalniczej na zeszłorocznym Zjeździe SIMP.

Z innych dziedzin działalności należy zacytować:

1. Opracowanie memorjału do władz Politechniki Warszawskiej o konieczności wprowadzenia spawania, jako osobnego przedmiotu wykładowego do programu Politechniki, oraz

2. Opracowanie ankiety, mającej na celu zapoczątkowanie prac badawczych nad zagadnieniami najbardziej aktualnymi w spawalnictwie; akcja, ta, zakrojona na szeroką miarę, objęłaby tak osoby pracujące na polu naukowym, w pierwszym rzędzie profesorów Politechnik, jak i przemysł zainteresowany i instytucje naukowo - badawcze.

Po ustaleniu listy najpilniejszych zagadnień i opracowaniu przez Sekcję szczegółowego planu prac niezbędnych do ich rozwiązania, obiekty do prób wykonane byłyby przez przemysł, a same próby — przez instytucje naukowo - badawcze.

Sekcja miałaaby za zadanie ogólną organizację tej akcji i opracowanie jej wyników — będzie to głównym zadaniem Sekcji w r. b.

W dziedzinie akcji prasowej zadaniem Sekcji jest zasilanie „Przeglądu Mechanicznego” stałą rubryką przeglądu pism w dziale spawania oraz gromadzenie materiałów do wydawnictw podręczników do spawania, w związku z zamierzeniami SIMP na polu wydawnictw technicznych.

W celu jednania członków do Sekcji z poza SIMP, rozesłano w okresie początkowym odpowiednie komunikaty do wszystkich stowarzyszeń technicznych, zakładów przemysłowych oraz agend technicznych instytucji państwowych, poza tem rozesłano ok. 300 zaproszeń imiennych. Wynik tej akcji był jednak nikły, gdyż do Sekcji zapisało się tylko 30 członków. Z pośród zapisanych do Sekcji połowa była zamiejscowych.

Tymczasem Zarząd, uważając, że przy tak małej liczbie członków utrzymanie Sekcji w postaci samodzielnej jednostki organizacyjnej byłoby nadzwyczaj trudne, uchwalił na posiedzeniu z dn. 21 stycznia r. b. prowadzić dalszą pracę wyłącznie w ramach organizacyjnych SIMP, w charakterze jednej z jego Sekcji fachowych. W związku z powyższem nazwa „Sekcja Inżynierów Spawaczy” została zmieniona na „Sekcja Spawalnicza SIMP”.

Wobec przyływu do Stowarzyszenia poważnej ilości nowych członków, możemy mieć nadzieję, że na samym terenie SIMP uda nam się skupić liczniejsze grono zainteresowanych spawalnictwem i rozwinąć w roku bieżącym bardziej intensywną działalność.

Sprawozdanie wydawnictwa „Mechanik” za rok 1934

OBJĘTOŚĆ „Mechanika”, przewidziana w preliminarzu budżetowym na rok 1934, wynosiła 250 stron tekstu. Na skutek uchwały Prezydium SIMP, w związku z postanowieniem drukowania w „Mechaniku” referatów, wygłaszanych na zebraniach odczytowo - dyskusyjnych, zdecydowane zostało powiększenie objętości ostatnich trzech zeszytów „Mechanika”. Zeszyty te wydane zostały w objętości 30, 32, 36 stron, zamiast przewidzianych 20; prócz tego wydany został specjalny zeszyt zjazdowy o zwiększonej objętości. Wobec tego rocznik zawiera 290 str. tekstu. Koszty związane z tem powiększeniem objętości, dotyczące druku, papieru i klisz, pokryte zostały przez SIMP. Na treść „Mechanika” składały się trzy działy: 1) artykuły i prace oryginalne, 2) wiadomości techniczne — krótkie wzmianki, dotyczące naszego przemysłu oraz tłumaczone z obcych czasopism, 3) wiadomości bieżące oraz bibliograficzny przegląd czasopism zagranicznych.

W pierwszym dziale wydrukowano 31 artykułów, napisanych przez 25 autorów. Dział ten zajął ogółem 208 str. druku. Jeśli chodzi o dziedziny, jakich dotyczyły powyższe artykuły, to można je podzielić w sposób następujący: obróbka metali — 5 artykułów, spawanie — 3 artykuły, pomiary warsztatowe — 8, ogólnie - przemysłowych — 2, z zakresu organizacji warszt. — 4, z zagadnień konstrukcyjnych — 2, metaloznawstwo — 5, kuźnictwo 1, powlekanie metali — 1 artykuł.

W dziale wiadomości technicznych zamieszczone były artykułiki o treści praktycznej, nadsyłane z fabryk krajowych, oraz tłumaczenia z następujących czasopism zagranicznych: „Werkstattstechnik”, „Maschinenbau”, „Machinery”, „American Machinist”, „Foundry Trade Journal”, „La Machine Moderne”. Dział ten zajął łącznie 72 stron druku, przyczem ilość zamieszczonych w nim artykułików wyniosła 69. Z nich 48 dotyczyło obróbki metali, 11 — pomiarów i różnych dziedzin techniki. Dział wiadomości bieżących zajął 10 str.

W roczniku zamieszczono 699 klisz kreskowych i siatkowych. Łącznie z „Mechanikiem”, Redakcja zajmowała się też wydawaniem biuletynu p. n. „Wiadomości SIMP” o łącznej objętości 86 str. druku.

Administracja „Mechanika” prowadziła w ciągu roku buchalterję, dział ogłoszeń i prenumeraty, sekretariat i kasę. Jako rezultat pracy działu ogłoszeń, wydrukowano w 12 zeszytach 68 płatnych stron ogłoszeń, zawierających 165 oddzielnych ogłoszeń. Sekretariat „Mechanika” otrzymał w ciągu roku sprawozdawczego 469 listów, wysłał zaś 412 listów oraz 1 780 przypomnień o załączonej prenumeracie. Liczba prenumeratów „Mechanika” wzrosła w r. 1934 o około 100 osób.

Kończąc na tem sprawozdanie za rok ubiegły, muszę zaznaczyć, iż sprawozdanie to zamyka 15-letnią egzystencję „Mechanika”. Po 15 bowiem latach istnienia „Mechanik” przestał obecnie wychodzić, gdyż przekształcony został na pismo o znacznie szerszym zakresie, pismo, w którego ramy wchodzi jednak też dotychczasowy zakres „Mechanika”. Jak Kolegom wiadomo, „Mechanik” nie był oficjalnym organem SIMP; wydawany był zasadniczo przez Sekcję Warsztatową,

jako pismo warsztatowe, przeznaczone dla inżynierów i techników, zatrudnionych w przemyśle metalowym. „Mechanik” był znany jako jedyne pismo w tym zakresie. Z chwilą, gdy Zarząd SIMP postanowił stworzyć organ oficjalny Stowarzyszenia dla wszystkich członków, „Mechanik” organem tym zostać nie mógł, ponieważ nie zaspakajałby potrzeb wszystkich członków SIMP — energetyków, konstruktorów, metaloznawców.

Omawiając przeszłość „Mechanika”, pozwolę sobie w paru słowach przypomnieć Kolegom historję powstania tego pisma. Moment ten wiąże się z odzyskaniem niepodległości, kiedy to emigranci polscy z Ameryki powracali do kraju. Wówczas to grupa Polaków-mechaników z Ameryki założyła Spółkę p. n. „Stowarzyszenie Mechaników z Ameryki”. Stowarzyszenie to, doceniając konieczność szkolenia i kształcenia sił technicznych, założyło przy fabryce swej w Pruszkowie szkołę zawodową oraz utworzyło pismo „Mechanik”, które przedtem wydawane było w Toledo. Takież pismo wydawano również przed wojną w Warszawie.

Jednym z założycieli i pierwszym redaktorem „Mechanika” w r. 1920 był ś. p. prof. H. Mierzejewski. „Mechanik” rozwijał się szybko. Z kolei redaktorstwo objął inż. J. Komarnicki, który pełnił te obowiązki przez 6 lat, kiedy to „Mechanik” opiera się finansowo na Stowarzyszeniu Mechaników Polskich z Ameryki.

W roku 1927 wydawnictwo „Mechanik” przejęła Sekcja Warsztatowa SIMP. Redaktorstwo objął inż. E. Ośka, przyczem pismo, które ostatnio straciło oparcie finansowe i z tego powodu zagrożone było upadkiem, rozkwitał nanowem. Inż. Ośka prowadził pismo przez 6 lat, przyczem okres 1927—1930 był okresem największego rozkwitu „Mechanika”, który rozchodził się w wielkiej ilości i posiadał pokaźną objętość, dochodzącą do 400 stron druku w roczniku. Wydatna pomoc finansowa Ministerstwa W. R. i O. P. w dużym stopniu umożliwiła rozwój pisma. Kryzys ekonomiczny odbił się jednak również i na „Mechaniku”. Dopiero w ciągu ostatnich 2-3 lat, dzięki pewnym zapomogom M. S. Wojsk. i M. W. R. i O. P. oraz zwiększeniu się liczby prenumeratów, udało się doprowadzić pismo do równowagi pod względem objętości i punktualnego ukazywania się co miesiąc.

Teraz „Mechanika” już nie ma, jest zato znacznie większe pismo — „Przegląd Mechaniczny”, który zastąpi „Mechanika” bez uszczerbku, a który tradycję „Mechanika” krzewi nadal, przynosząc przytem o wiele więcej wiadomości, nietylko z dziedziny warsztatowej.

Być może jednak, że, zgodnie z istniejącymi zamierzeniami Zarządu SIMP, ukaże się już niedługo drugie pismo naszego Stowarzyszenia, o tradycyjnej nazwie „Mechanik”, będące odpowiednikiem tego dawnego „Mechanika” z przed lat 12—15, gdy przynosił on treść bardziej popularną niż ostatnio, przeznaczoną przede wszystkim dla majstrów, rzemieślników i techników warsztatowych i siłownianych, którzy dziś żadnego pisma technicznego nie posiadają.

Protokół IX Walnego Zebrania Stowarzyszenia Inżynierów Mechaników Polskich, odbytego w dniu 28 lutego 1935 r.

Obecnych 132 członków. Zawiadomiło o nie-
możności przybycia 22 członków.

Porządek dzienny zebrania obejmował:

1. Zagajenie i wybór Prezydium.
2. Zatwierdzenie protokołu Walnego Zebrania z dnia 28.III. 1934 r.
3. Sprawozdanie z działalności Stowarzyszenia:
 - a. sprawozdanie Zarządu,
 - b. „ „ Sekcji:
 1. Towarzystwa Wojskowo-Technicznego,
 2. Sekcji Warsztatowej,
 3. Energetyczno - Konstrukcyjnej,
 4. „ Metaloznawczej,
 5. „ Spawalnicy,
 - c. sprawozdanie „Mechanika”,
 - d. sprawa Naczelnej Organizacji Inżynierów R. P.
 - e. bilans na 31.XII. 1934 r.,
 - f. sprawozdanie Komisji Rewizyjnej.
4. Program działalności Stowarzyszenia na r. 1935:
 - a. program działalności Zarządu i Sekcji,
 - b. program „Przeglądu Mechanicznego”,
 - c. preliminarz budżetowy na rok 1935.
5. Sprawa zmian Statutu SIMP.
6. Wybory władz Stowarzyszenia.
7. Wolne wnioski.

Zebranie zagał Prezes Stowarzyszenia, dyrek-
tor W. K. W i e r z e j s k i, poświęcając wspomnie-
nie pośmiertne pamięci zmarłych w ostatnim roku
dwóch członków Stowarzyszenia: ś. p. Feliksa Le-
wandowskiego — naczelnego konstruktora Sto-
warzyszenia Mechaników Polskich z Ameryki
(fabryka w Pruszkowie) oraz ś. p. Franciszka Dmo-
chowskiego — dyrektora technicznego WZPir
w Rembertowie.

Do Prezydium zebrania zostali zaproszeni:

w charakterze przewodniczącego — prof. S.	Płużański,
„ wiceprzewodniczących: dyr. J	Piotrowski, mjr. A. Żebrowski,
„ sekretarzy: inż. J. Babiński,	inż. E. Wolniewicz.

Po objęciu przewodnictwa, przewodniczący
przystąpił do rozpatrywania poszczególnych punk-
tów porządku dziennego, proponując, by dyskusji
nie rozpraszać, lecz podzielić ją na następujące
etapy:

1. dyskusja nad częścią sprawozdawczą po
p. 3 porz. dziennego,
2. dyskusja nad częścią programową po p. 4
porz. dziennego,
3. dyskusja nad projektem statutu po p. 5
porz. dziennego.

Odnosnie p. 2 porz. dz. przewodniczący udzielił
głosu inż. Stulgińskiemu, który postawił
wniosek, by — wobec wydrukowania protokołu
poprzedniego Walnego Zebrania w Nr. 3 „Wia-
domości SIMP” — nie odczytywać go. Wniosek zo-
stał przyjęty.

Odnosnie p. 3a porz. dz. przewodniczący oddał
głos inż. Stulgińskiemu, który złożył spra-
wozdanie z działalności Zarządu SIMP (tekst spra-
wozdania w Nr. 3 „Wiad. SIMP”).

W sprawozdaniu tem uwzględniona została
działalność samego Zarządu, jak i wyłonionych
z niego Komisji specjalnych, a więc:

- A. Komisji Administracyjnej, obejmującej całą działal-
ność administracyjną Stowarzyszenia w nast. refera-
tach: 1. sprawozdawczym, 2. odczytowym, 3. korespon-
dencyjnym, 4. propagandowym, 5. rejestracyjnym;
- B. Komisji Organizacyjnej, rozwijającej swą działalność
zarówno na terenie wewnętrznym SIMP, jak np. w
opracowaniu zmian statutu, jak i na zewnątrz — w po-
rozumiewaniu się z SIW, celem połączenia obu orga-
nizacji, oraz w pracach nad powołaniem do życia
N. O. I.;
- C. Komisji Odczytowej — do zadań której należało or-
ganizowanie wieczorów odczytowo-dyskusyjnych, po-
czątkowo w Warszawie, później także poza Warszawą,
w większych skupieniach technicznych;
- D. Komisji Zjazdów i Konferencji, organizującej VIII i IX
Zjazd IMP oraz pracującej nad przygotowaniem Kon-
ferencji Motoryzacyjnej;
- E. Komisji Prasowej — prowadzącej akcję prasową, po-
czątkowo na łamach „Mechanika”, później w stworzo-
nym przez siebie organie prasowym SIMP p. n. „Wia-
domości SIMP”.

Ciekawsze momenty swego sprawozdania, jak
wzrost liczby członków SIMP, rozkład odczytów
i frekwencja na nich i inne, referent ilustrował
przezroczami.

Odnosnie p. 3b. 1 porz. dz. sprawozdanie złożył
wiceprezes TWT prof. S. Płużański, podkre-
ślając dalszy rozwój Towarzystwa, do którego
akces zgłaszają również inżynierowie innych spe-
cjalności, jak budowy dróg i mostów, chemicy i in-
ni. (Tekst sprawozdania w Nr. 4 „Wiadomości
SIMP”).

Odnosnie p. 3b. 2 porz. dz. — sprawozdanie
z działalności Sekcji Warsztatowej złożył przewo-
dniczący tej Sekcji, dyr. M. M i e c z y Ń s k i (tekst
sprawozdania w Nr. 4 „Wiadomości SIMP”).

Odnosnie p. 3b. 3 porz. dz. — sprawozdanie z
działalności Sekcji Energetyczno - Konstrukcyjnej
złożył przewodniczący tej Sekcji, red. Cz. Mi-
k u l s k i (tekst sprawozdania w Nr. 4 „Wiadomo-
ści SIMP”).

Odnosnie p. 3b. 4 porz. dz. — sprawozdanie
z działalności Sekcji Metaloznawczej złożył kpt.
W. R o b o w s k i (tekst w Nr. 4 „Wiad. SIMP”).

Odnosnie p. 3b. 5 porz. dz. — sprawozdanie
z działalności Sekcji Spawalnicy złożył inż. Z.
D o b r o w o l s k i (tekst sprawozdania w Nr. 4
„Wiad. SIMP”).

Odnosnie p. 3c porz. dz. — sprawozdanie z dzia-
łalności „Mechanika” złożył red. inż. J. G r o-
d e c k i. Poza szczegółowym omówieniem prac
i wyników osiągniętych w roku sprawozdawczym,
referent poświęcił kilka słów omówieniu historii
„Mechanika” z okazji przejęcia jego dotychczasowej
działalności przez nowy organ całego Stowa-
rzyszenia „Przegląd Mechaniczny”.

Odnośnie p. 3d porz. dz. — referat o stanie prac nad powołaniem do życia N. O. I. złożył inż. E. O s k a.

Omówiwszy główne zasady, na jakich ma się oprzeć istnienie N. O. I. oraz udział SIMP w jej tworzeniu, referent postawił wniosek o upoważnienie Zarządu do zgłoszenia przystąpienia SIMP do N. O. I. w chwili, w której sam uzna to za stosowne (tekst referatu w Nr. 4 „Wiad. SIMP”).

Odnośnie p. 3e porz. dz. — bilans zamknięcia na 31.XII. 1934 r. i wykaz wpływów i wydatków na dzień 31.XII.34 r. zreferował inż. J. J a n k o w s k i, skarbnik Stowarzyszenia (tekst w Nr. 3 „Wiad. SIMP”).

Odnośnie p. 3f porz. dz. — sprawozdanie Komisji Rewizyjnej złożył inż. J. B u c h h o l t z, składając trzy wnioski: 1) O zatwierdzenie Bilansu Zamknięcia, 2) O częściowe zamortyzowanie straty z nadwyżek lat poprzednich i przeniesienie reszty na rok 1935 i 3) O udzielenie absolutorjum ustępującemu Zarządowi (tekst sprawozdania w Nr. 4 „Wiad. SIMP”).

Po sprawozdaniu Komisji Rewizyjnej Przewodniczący otworzył dyskusję nad całą częścią sprawozdawczą porządku dziennego.

Ponieważ nikt nie zapisał się do głosu, Przewodniczący zarządził głosowanie wniosków.

1. Wniosek Zarządu — do p. 3a, b, c:

IX Walne Zebranie SIMP przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Zarządu, Sekcyj fachowych oraz czasopisma „Mechanik” z działalności za rok sprawozdawczy.

2. Wniosek Komisji Organizacyjnej — do p. 3d:

IX Walne Zebranie SIMP upoważnia Zarząd Główny do zgłoszenia SIMP do NOI w chwili, w której sam uzna za stosowne.

3. Wnioski Komisji Rewizyjnej:

1. Bilans zamknięcia na dzień 31 grudnia 1934 r. Zestawienie wpływów i wydatków SIMP oraz bilans i R-łk Strat i Zysków „Mechanika” zatwierdzić.
2. Stratę ogólną zł. 3485.84 (łącznie ze stratą czasopisma „Mechanik”) zamortyzować z nadwyżek lat ubiegłych, które wynoszą zł. 3167.87. Pozostałą część straty, wynoszącą zł. 317.97, przenieść na rok 1935.
3. Akceptować całokształt działalności finansowej w roku 1934 i udzielić absolutorjum ustępującemu Zarządowi.

Wszystkie te wnioski zostały jednogłośnie przyjęte.

W dalszym ciągu porządku dziennego Przewodniczący udzielił głosu Wiceprezesowi Stowarzyszenia — Inż. W. M o s z y ń s k i e m u dla ogłoszenia referatu, przewidzianego w p. 4a porz. dz. (tekst referatu w Nr. 4 „Wiad. SIMP”). Referent przedstawił dalsze zamierzenia Zarządu i plany ich realizacji w 2-ch kierunkach: 1. w kierunku dalszej ilościowej rozbudowy Stowarzyszenia aż do zespolenia wszystkich Inżynierów Mechaników i 2. w kierunku wewnętrznego umacniania się i ustalenia trwałych form organizacyjnych, poczem zgłosił wniosek o wezwanie wszystkich członków do czynnej współpracy z Zarządem, w dzieło dalszej rozbudowy Stowarzyszenia.

Odnośnie p. 4b porz. dz. — program wydawniczy SIMP, a w szczególności program „Przeglądu Mechanicznego” referował red. inż. C z. M i k u l s k i, charakteryzując oblicze techniczno - zawodowe pisma i uwzględnienie w nim zaintereso-

wań poszczególnych grup inżynierów mechaników (tekst referatu w Nr. 4 „Wiadomości SIMP”).

Odnośnie p. 4c porządku dziennego — preliminarz budżetowy na rok 1935 referował inż. J. J a n k o w s k i, omawiając szczegółowo wszystkie jego pozycje i apelując do członków o terminowe wpłacanie składek (tekst preliminarza w Nr. 3 „Wiadomości SIMP”).

Ponieważ do dyskusji nikt się nie zapisał, więc przystąpiono do głosowania nad wnioskami, dotyczącymi części programowej porządku dziennego.

I-y wniosek Zarządu odnośnie p. 4a:

IX Walne Zebranie SIMP przyjmuje program działalności Stowarzyszenia, przedłożony przez Zarząd. Rozumiejąc, iż wykonanie tego programu możliwe będzie jedynie przy czynnej współpracy wszystkich członków SIMP, Walne Zebranie wzywa ich do najdalej idącego udzielania Zarządowi pomocy we wszystkich wypadkach, gdy o nią się zwróci.

W szczególności Walne Zebranie SIMP stwierdza, iż obowiązkiem każdego członka jest:

- a. zjednywanie nowych członków SIMP wśród swych kolegów i znajomych,
- b. udzielanie pomocy w zorganizowaniu łączności koleżeńskiej i jej sprawowanie.

Wniosek przeszedł jednogłośnie.

II-gi wniosek Zarządu odnośnie p. 4c:

IX Walne Zebranie SIMP przyjmuje preliminarz budżetowy na rok 1935, przedłożony przez Zarząd, i wzywa wszystkich członków SIMP do regularnego uiszczania składek bieżących oraz do jaknajrychlejszego wyrównania składek zaległych, o ile zaległości istnieją.

Wniosek został przyjęty jednogłośnie.

Odnośnie p. 5 porządku dziennego — sprawy zmiany statutu zreferował inż. Wł. J a k u b o w s k i, omawiając m. in. szczegółowo strukturę organizacyjną Stowarzyszenia, tworzenie Oddziałów i Kół oraz charakter i ustrój Komisji Kwalifikacyjnej. (Tekst projektu statutu podano w Nr. 3 „Wiadomości SIMP”).

W dyskusji poświęconej nowemu statutowi pierwszy zabrał głos dyr. J. K u n s t e t t e r, wyrażając opinię, że absolwenci Szkoły Wawelberga i Rotwanda mogliby należeć do SIMP.

Mjr. inż. K. G r o s g l i k - G r o n i o w s k i:

1) stawia wniosek, by w § 17 p. 2 wyrażenie „o wykluczeniu” zmienić na „o skreśleniu z listy członków Stowarzyszenia”;

2) co do tworzenia Kół i Oddziałów Stow. prosi o wyjaśnienie, czy dla Oddziału Warszawskiego nie pociągnie to za sobą nowych obciążeń w postaci składek;

3) wyraża pogląd, że bardziej pożądane od tworzenia Oddziałów jest tworzenie Kół i mniejszych skupień;

4) uważa tworzenie Kół byłych wychowanków poszczególnych Politechnik za niebezpieczne z punktu widzenia zespalania wszystkich inżynierów mechaników; poza tem mogłoby to, zdaniem mówcy, doprowadzić do zmajoryzowania pracy techniczno - naukowej w Stowarzyszeniu przez życie towarzyskie;

5) § 9c nowego statutu jest, zdaniem mówcy, za mało sprecyzowany i tem samem za bardzo uzależnia przyjęcie na członka od doraźnego składu Komisji Kwalifikacyjnej i tendencji w niej panujących.

Dr. inż. B. Szczeniowski zapytuje Zarząd, co w statucie ma oznaczać „ochrona interesów zawodowych”.

W odpowiedzi zabrał głos referent mjr. Jakubowski, zaznaczając, że § 9c statutu nie będzie budził zastrzeżeń, bowiem tendencją było, by Stow. było organizacją inżynierską, a wypadki przyjmowania nie-inżynierów będą wyjątkowe i będą niejako wyrazem nadania „moralnego dyplomu” inżyniera na tej drodze przyjętemu członkowi.

Co do proponowanej zmiany brzmienia § 17 p. 2 statutu, to referent zgadza się z wnioskodawcą.

Przeciwko zbytecznemu rozdrabnianiu Kół Stow. referent wysuwa związane z tem trudności finansowe.

Tworzenie Kół koleżeńskich, zdaniem referenta, i pobudzanie w związku z tem stosunków towarzyskich nie będzie przeszkadzało pracy technicznej w Stowarzyszeniu.

Obrona interesów zawodowych, której szczególnie jeszcze sprecyzować nie można, będzie, zdaniem referenta, prowadzona głównie na terenie N. O. I.

Inż. C. Łoziński rzuca myśl wprowadzenia do SIMP, odnośnie przyjmowania nie-inżynierów, zasady stosowanej w Stow. Mechaników Angielskich, gdzie należący do Stowarzyszenia dzielą się na „członków” i „członków stowarzyszonych”, do pierwszych należeliby inżynierowie, do drugich — również nie-inżynierowie. Po pewnym czasie przebywania w Stowarzyszeniu „członek stowarzyszony” może być, na wniosek pewnej ilości członków, mianowany „członkiem”.

Mjr. Sarnicki pragnie zaznaczyć w statucie, że Warszawa tworzy także Oddział.

W odpowiedzi przemówił red. C. Mikulski, zaznaczając, że kwestja wprowadzenia do Stow. ludzi bez dyplomów inżynierskich była omawiana już oddawna, jednak niezmiennie utrzymała się opinia, że wypadki wprowadzenia w charakterze członków ludzi bez pełnowartościowych dyplomów inżynierskich powinny być traktowane z wielką rozważą, przyczem ten stosunek do szkół technicznych nie-inżynierskich krajowych np.: Wawelberga, niczem nie jest różny od stosunku do wychowanków szkół zagranicznych, stojących na tym samym poziomie. Stwarzanie nowego sita dla tych wypadków, w postaci powołania do życia Komisji Kwalifikacyjnej, jest wyrazem takiego stosunku Stowarzyszenia do tych zagadnień.

W odpowiedzi mjr. Groszlikowi mówca stwierdza, że Oddział Warszawski nie będzie wymagał żadnych dodatkowych świadczeń od członków, lecz przeciwnie — będzie korzystał z pewnych udogodnień, jak np.: wspólnego z Zarządem Głównym lokalu.

Obaw o zbytnią wybujałość życia towarzyskiego mówca nie podziela, gdyż zawsze można regulować działalność Stowarzyszenia tak, by na czoło w niem wysuwały się prace techniczne.

Następny mówca inż. W. Moszyński stwierdza, że od początku istnienia Stowarzyszenia uznana była zasada, że członkami Stow. mogą być inżynierowie lub ci nie-inżynierowie, którzy mogą być przez członków Stow. uznani za rów-

nych, dzięki czy to pracy, czy też zasługom na terenie technicznym.

Wypadki wprowadzenia do Stowarzyszenia ludzi bez pełnowartościowych dyplomów inżyniera muszą być traktowane zupełnie indywidualnie. Dla Szkoły im. Wawelberga nie można robić wyjątku, bo za nią poszłyby inne.

Zachowanie charakteru organizacji inżynierskiej nie przeszkadza oczywiście Stowarzyszeniu w rozwijaniu działalności również wśród osób o średnim wykształceniu technicznym, a nawet wśród majstrów i robotników, czego SIMP dał już dowody, chociażby w organizowanych przez siebie kursach i odczytach popularnych przed kilkoma laty.

Mówca jest zdania, że w odpowiednich ramach utrzymane życie towarzyskie powinno być prowadzone, a to najlepiej przeprowadzą Koła b. wychowanków poszczególnych Politechnik.

Wymienianie oddzielnie w statucie, że w Warszawie tworzy się Oddział stołeczny, mówca uważa za niepotrzebne.

Co do spraw interesów zawodowych, to — zdaniem mówcy — obok działalności technicznej — należy również na nie zwrócić uwagę. W innych zawodach te sprawy są rozdzielone pomiędzy 2 równoległe organizacje: ogólnozawodową i inżynierską. SIMP postanowił te sprawy połączyć w jednej organizacji, bowiem obie dotyczą tych samych ludzi.

Mjr. Groszlik proponuje upoważnić Zarząd do wniesienia poprawek do statutu w myśl wypowiedzianych na zebraniu myśli.

Na zakończenie dyskusji zabrał głos dyr. W. K. Wierzejski, stwierdzając, że przedłożony statut jest kompromisem pomiędzy różnymi dążeniami, oddawna nurtującymi życie Stowarzyszenia, i, jak każde dzieło kompromisowe, jest z pewnych stanowisk teoretycznie niedoskonały, lecz życiowo zupełnie odpowiedni. Mówca jest przekonany o jednolitym poglądzie zebranych, że w sprawie wprowadzania do Stow. nie-inżynierów nie można robić wyłomu dla absolwentów szkoły im. Wawelberga, gdyż pociągnęłoby to za sobą ten sam stosunek do innych szkół tej samej kategorii w kraju, jak np. Szkoły Budowy Maszyn w Poznaniu, oraz wielu szkół zagranicznych.

W sprawie zamiany w § 17 p. 2 statutu wyrażenia o „wykluczeniu” na skreślenie z listy członków, to wniosek mjr. Groszlika Zarząd przyjmuje i uwzględni w przedłożonym projekcie statutu.

Tworzenie Kół koleżeńskich przewidziano w statucie świadomie. Koła takie już istnieją i wykazują dużą aktywność, a więc jest to naturalna skłonność organizacyjna. Jeśli chcemy w SIMP skupić wszystkich — musimy im pozwolić się rozwijać i organizować w sposób, który im najbardziej odpowiada.

Dyskusję na temat obrony interesów zawodowych uważa mówca w danych okolicznościach za niewskazaną, bowiem jest to problem zbyt obszerny.

Mówca stawia wniosek, by projekt statutu, w brzmieniu podanym przez Zarząd, uzupełniony wniesionymi przez projektodawców na Zebraniu poprawkami, poddać pod głosowanie.

Referent mjr. Jakubowski stawia wniosek o zmianę brzmienia § 38 statutu na następujące:

§ 38. Stowarzyszenie dzieli się na Oddziały i Koła Stowarzyszenia. Oddziały Stowarzyszenia zakłada się za zgodą Zarządu Głównego, na żądanie co najmniej 20 członków, zaś Koła na żądanie co najmniej 5 członków, zamieszkujących w jednej miejscowości.

Przewodniczący poddał pod głosowanie następujący wniosek Zarządu o przyjęcie zmian statutu:

IX Walne Zebranie SIMP uchwala przyjęcie zmian statutu SIMP w brzmieniu podanym w rozesłanym biuletynie z poprawką mjr. Groszlika odnośnie § 17 p. 2 o zastąpieniu słów „o wykluczeniu ze Stowarzyszenia członka” przez słowa „o skreśleniu z listy członków Stowarzyszenia” oraz z poprawką referenta mjr. Jakubowskiego co do podanego wyżej, nowego brzmienia § 38 statutu, upoważniając Zarząd Główny do wprowadzenia ew. poprawek redakcyjnych, o ile tego będą wymagały władze administracyjne do oficjalnego zatwierdzenia statutu

Wniosek został przyjęty jednogłośnie.

Przyjęcie nowego statutu zostało powitane przez zebranych gromkimi oklaskami.

Odnośnie p. 6 porządku dziennego, przed przystąpieniem do wyboru władz, Prezes Zarządu, dyr. Wierzejski w nakreślonym krótko przebiegu rozwoju Stowarzyszenia wykazuje wyniki ofiarnej pracy szeregu osób z Zarządu i z poza Zarządu i składa tym Kolegom podziękowanie. Dotyczy to w szczególności członków Sekcji, a zwłaszcza ich Przewodniczących, oraz członków Komisji, a zwłaszcza Komisji Zjazdowej.

Serdeczne podziękowanie za ofiarną pracę składa Prezes ustępującym członkom Zarządu: inż. Jankowskiemu i inż. Stulgińskiemu — co zebrani podchwytują oklaskami.

Żywymi oklaskami powitali również zebrani podziękowanie, wyrażone przez Prezesa w serdecznych słowach, skierowanych do Wiceprezesa Zarządu, inż. Moszyńskiego, który dzięki swej niezwykle wyteżonej, a owocnej w skutkach pracy stał się duszą Stowarzyszenia.

W imieniu Komisji Wyborczej inż. E. Ośka przedstawia zebrany zaproponowany skład nowych władz Stowarzyszenia:

Zarząd Główny:

Prezes: Inż. Witold Kazimierz Wierzejski,

I Wiceprezes: Inż. Wacław Moszyński,

II Wiceprezes: Inż. Edmund Ośka,

Członkowie: Inż. Janusz Babiński, Inż. Janusz Baur-ski, Inż. Jan Dąbrowski, Inż. Zygmunt Dobrowolski, Inż. Bolesław Dziugiełł, Inż. Albin Golan, Inż. Jerzy Grodecki, Inż. Kazimierz Lewart Hanczke, Inż. Marjan Popiel, Prof. Dr. Bohdan Stefanowski, Ppłk. Inż. Stanisław Witkowski, Inż. Eugenjusz Wolniewicz.

Komisja Rewizyjna:

Inż. Olgierd Bobrowski, Inż. Jan Buchholtz, Inż. Stanisław Cegliński, Inż. Edward Janke, Inż. Franciszek Przezdziecki,

Sąd Koleżeński:

Inż. Mikołaj Gutowski, Prof. Dr. Maksymilian T. Huber, Inż. Mieczysław Mieczyski, Inż. Jan Piotrowski, Prof. Karol Taylor.

Władze Stowarzyszenia, w składzie proponowanym przez Komisję Wyborczą, zostały przyjęte przez aklamację.

Przewodniczący Zebrania, prof. S. Płużański, podkreśla wyniki osiągnięte przez Zarząd w pracach nad rozwojem Stowarzyszenia i składa mu za to, wraz z zebranymi, podziękowanie.

Odnośnie p. 7 porządku dziennego wpłynął wniosek inż. Rzęckiego treści następującej:

IX Walne Zebranie SIMP, uznając wielkie społeczno-gospodarcze znaczenie walki z wypadkami przy pracy, wzywa Zarząd SIMP do zainicjowania w najbliższym czasie Sekcji Bezpieczeństwa Pracy SIMP, celem pobudzenia inżynierów - mechaników polskich do wspólnej działalności nad zbadaniem środków i metod, dążących do zmniejszenia wielkich strat materialnych i moralnych, jakie ponosi nasze gospodarstwo społeczne z przyczyny wypadków przy pracy.

Wniosek inż. M. Rzęckiego został przyjęty bez dyskusji.

Na zakończenie zabrał głos inż. W. Moszyński, który w gorących słowach podkreślił zasługi, jakie w pracy dla rozwoju Stowarzyszenia położył Prezes, dyr. W. K. Wierzejski, i złożył mu za niestrudzoną pracę serdeczne podziękowanie, podchwytane przez salę w długo niemilkających oklaskach.

Điękując zebrany za wykazane licznym udziałem obecnych zainteresowanie pracami Stowarzyszenia, przewodniczący zamknął posiedzenie o godz. 21 min. 35.

Pod adresem Walnego Zebrania nadeszła depesza od inżynierów mechaników Państwowej Fabryki Związków Azotowych w Mościcach z życzeniami pomyślnego rozwoju Stowarzyszenia.

Protokół Komisji Rewizyjnej SIMP z dnia 26 lutego 1935 r.

Dnia 26 lutego 1935 roku Komisja Rewizyjna SIMP dokonała rewizji Bilansu oraz Zestawienia Wpływów i Wydatków SIMP oraz „Mechanika” i stwierdziła zgodność wszystkich pozycji bilansowych. Książki prowadzone są prawidłowo, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Zestawienie Bilansu Zamknięcia na dzień 31 grudnia 1934 roku zamyka się ogólną sumą zł. 14 624.07, a zestawienie Wpływów i Wydatków sumą zł. 16 932.42.

Komisja Rewizyjna stwierdza zgodność sprawdzonych dowodów z zapisami w dzienniku, zarówno w „Mechaniku”, jak i w SIMP.

Wobec tego Komisja Rewizyjna wnosi na Walne Zebranie wnioski następujące:

1. Bilans Zamknięcia na dzień 31 grudnia 1934 roku oraz zestawienie Wpływów i Wydatków SIMP i „Mechanika” zatwierdzić.
2. Stratę ogólną zł. 3485.84 (łącznie ze stratą czasopisma „Mechanika”) zamortyzować z nadwyżek z lat ubiegłych, które wynoszą zł. 3167.87. Pozostałą część straty, wynoszącą zł. 317.97, przenieść na rok 1935.
3. Akceptować całokształt działalności finansowej w roku 1934 i udzielić absolutorjum ustępującemu Zarządowi.

(—) J. Borowiak, () J. Buchholtz, (—) E. Janke.

IX Zjazd Inż. Mechaników Polskich 8–11 czerwca r. b. we Lwowie

WOBECA ustalenia zasadniczych danych, dotyczących tegorocznego Zjazdu IMP, śpieszymy podać o nim garść bliższych szczegółów.

Termin Zjazdu wyznaczono na 8 czerwca, przy czym program obrad obejmie 3 kolejne dni: 8, 9 i 10 czerwca. Obrady odbywać się będą w udzielanych przez Politechnikę Lwowską audytorjach i auli. W dniu poprzedzającym oficjalne otwarcie Zjazdu przewiduje się Zjazd koleżeński byłych wychowanków Politechniki Lwowskiej, po zakończeniu zaś obrad zjazdowych zorganizowana będzie (11-go czerwca) całonocna wycieczka (specjalnym pociągami) ze Lwowa do Borysławia — Drohobycza — Truskawca (z powrotem do Lwowa), połączona ze zwiedzaniem kopalń naftowych i rafinerji oraz zebraniem towarzyskim w Truskawcu.

Program plenarnego zebrania inauguracyjnego przewiduje, poza częścią oficjalną, referaty pp.:

Prof. E. Hauswalda: Gospodarcze i społeczne następstwa rozwoju techniki maszynowej.

Inż. J. Piotrowskiego: Zagadnienie stworzenia racjonalnego programu budowy obrabiarek przez wytwórnię polskie w związku z zapotrzebowaniem przemysłu polskiego.

Inż. J. Wójcickiego: Sprawy naftowo-gazowe wobec zagadnień energetycznych i motoryzacyjnych.

Następnie obrady Zjazdu podzielone zostaną na Sekcje, które obradować będą popołudniu tegoż dnia (8-go), zrana i popołudniu 9-go oraz zrana 10-go czerwca. Tematy prac sekcyjnych układają się w następujące grupy: Sekcji Energetycznej — w grupy: kotłową, silnikową, motoryzacyjną i zagadnień różnych; Sekcji Warsztatowej — w grupy: obrabiarkową, narzędziową i zagadnień różnych, Sekcji Metaloznawczej — w grupy: zagadnień technologicznych i spawalnictwa. Poza tem Sekcja Spawalnictwa będzie obradowała częściowo osobno, częściowo wspólnie z Sekcją Metaloznawczą, a nadto utworzona będzie — jak zwykle — Sekcja Wojskowo-Techniczna.

Końcowe zebranie plenarne, dn. 10 czerwca popołudniu, ma w programie następujące referaty:

1. Inż. M. Wieleżyński. O zastosowaniach przemysłowych gazu ziemnego.

2. Prof. Dr. St. Pilat. Przemysł rafineryjny w Polsce.

3. Inż. St. Paraszczak. Sytuacja kopalnictwa naftowego w Polsce.

Referaty te mają za zadanie oświetlenie aktualnych zagadnień przemysłu naftowo-gazowego i służyć będą jakby za wstęp do mającej nastąpić nazajutrz wycieczki do zagłębia naftowego.

Dodać należy, że Komitet Zjazdowy we Lwowie przygotowuje nader starannie nie tylko same obrady, lecz również i wycieczki miejscowe, zarówno techniczne — do zakładów przemysłowych, jak i natury krajoznawczej (zwłaszcza, że jest przewidywany dość liczny udział Pań), oraz wystawę prac Politechniki i wystawę przemysłu naftowego wraz z przemysłem maszynowo-narzędziowym. Wieczory, po pracowni spędzonych dniach obrad, zajęte być mają na bankiet (dn. 9 czerwca) i raut.

Spodziewając się, że powyższa garść szczegółów o Zjeździe wzbudzi większe zainteresowanie wśród inżynierów mechaników, zaznaczamy na zakończenie, że jest niezmiernie pożądanym wcześniejsze zgłaszanie uczestnictwa w Zjeździe^{*)}, a zwłaszcza tych osób, które zamieszkują w większych ośrodkach (przeważnie w Warszawie), dla umożliwienia organizacji z biurowego (ulgowego) przejazdu kolejną do Lwowa. Zgłoszenia przejazdu z Warszawy są już przyjmowane przez Sekretariat SIMP codziennie w godz. 10–13.

^{*)} Opłaty zjazdowe przewiduje się także, jak w r. ub.

PROGRAM ZEBRAŃ

ODCZYTOWO-DYSKUSYJNYCH SIMP

WARSZAWA¹

Dn. 15.IV.35. Min. Cz. Klarnier. Warunki rozwojowe przemysłu metalowego w Polsce.

Dn. 29.IV.35. Prof. B. Tołłoczko. Urządzenia do odpowiadania spalin kotłowych.

Dn. 6.V.35. Dr. Inż. A. Langrod. Samochód, wagon motorowy, czy parowóz.

Następnie odbędzie się cykl referatów, ilustrujących możliwości produkcyjne krajowego przemysłu narzędziowego:

Dn. 13.V.35. Inż. K. Wretowski, Wiceprezes Grupy Producentów Narzędzi P. Zw. P. M. — Ogólny rzut oka na sytuację przemysłu narzędziowego w Polsce.

Dn. 20.V.35. Inż. J. Goleniewicz. Polski przemysł narzędzi do skrawania.

Dn. 27.V.35. Inż. J. Kosman. Przemysł narzędzi kontrolnych w Polsce.

Dn. 3.VI.35. Inż. St. Strupczewski. Niektóre zagadnienia związane z produkcją narzędzi.

„Przegląd Mechaniczny” wychodzi 2 razy mies. Przedpłata w kraju (z przesyłką): kwart. zł. 10, półr. zł. 20, roczna zł. 40, zagr. (z przesyłką) zł. 60 rocznie. Ceny ogłoszeń podaje Administracja na żądanie.

Wydawca: STOW. INŻ. MECH. POLSKICH
Redaktor odp. Inż. CZESŁAW MIKULSKI, SIMP

Adres Administracji: Warszawa, ul. Czackiego 3 (gmach Stow. Techn.) m. 22, telefon 281-85
Redakcja: (Czackiego 3/5 m. 22) otwarta w piątek od godz. 19-ej do 20-ej (telefon 244-78)

Sp. Akc. Zakł. Graf. „Drukarnia Polska”, Warszawa, Szpitalna 12, telefony: 272-06, 587-98, 643-33 i 272-22
w dzierżawie Spółki Wydawniczej Czasopism, Sp. z o. o.

WYCIECZKA SIMP

Dnia 26 kwietnia r. b. o godz. 9 rano zorganizowana będzie dla członków SIMP wycieczka do **Fabryki Samochodów Osobowych i Półciężarowych** PZInż. w Warszawie (ul. Terespolska 34).

Ze względu na konieczność uprzedniego złożenia imiennej listy uczestników wycieczki, niezbędne jest wcześniejsze zgłoszenie w niej udziału. **Ostateczny termin zgłoszeń upływa dn. 16 b. m.**

Zgłoszenia przyjmuje Sekretariat SIMP telefonicznie (tel. 281-85), listownie lub osobiście w godz. 9–13 oraz 18–20.

Szczegóły wycieczki (dokładne miejsce zbiórki i t. p.) podawane będą zgłaszającym się przez Sekretariat SIMP.

INFORMACJE

Potrzebny inżynier do pracy propagandowej, naukowej i społeczno-technicznej w dziedzinie spawalnictwa. Umiejętność poprawnego pisania artykułów technicznych i zamyślenie w tym kierunku, jak również znajomość 2 języków obcych (francuski i niemiecki, wzgl. angielski) absolutnie niezbędna. Kandydaci z praktyką w szkolnictwie mają pierwszeństwo. Informacje — w Administracji pisma.